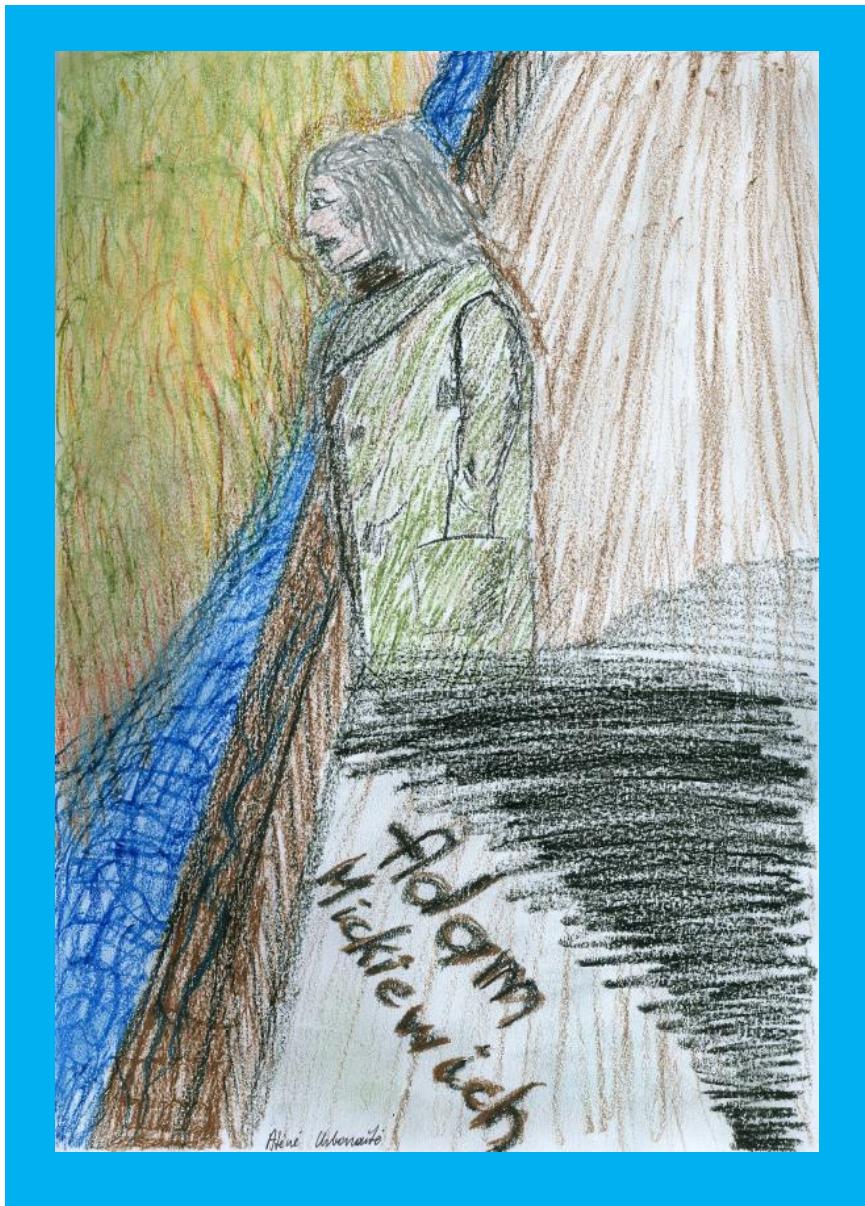

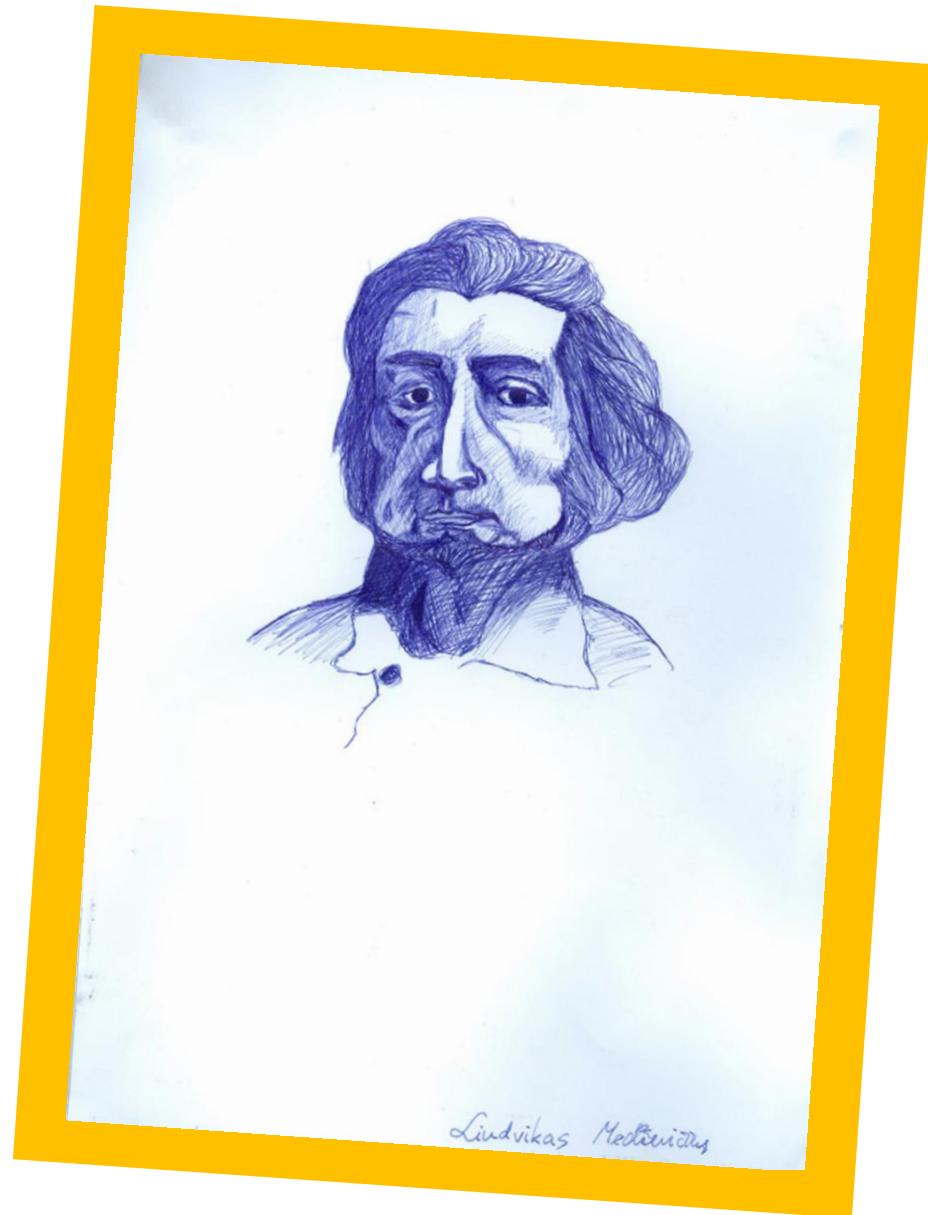
III. NASZE PRACE III. NIAJ VERKOJ III. MŪSŲ KŪRYBA

GALERIA OBRAZÓW /GALERIO DE PENTRAĴOJ /KŪRINIŲ GALERIJA
TRYPTYKI /TRIPTIKOJ /TRIPTIKAS
KOLAŻE /KOLAĴOJ /KOLIAŽAS
PREZENTACJE /PREZENTOJ /SKAIDRÈS
PAMIĘTKI /MEMORLIBROJ /PRISIMINIMU KNYGA
PIEŚN FILARETÓW / KANTO DE FILARETOJ /FILHARETŲ DAINA

GALERIA OBRAZÓW /GALERIO DE PENTRAĴOJ / KŪRINIŲ GALERIJA

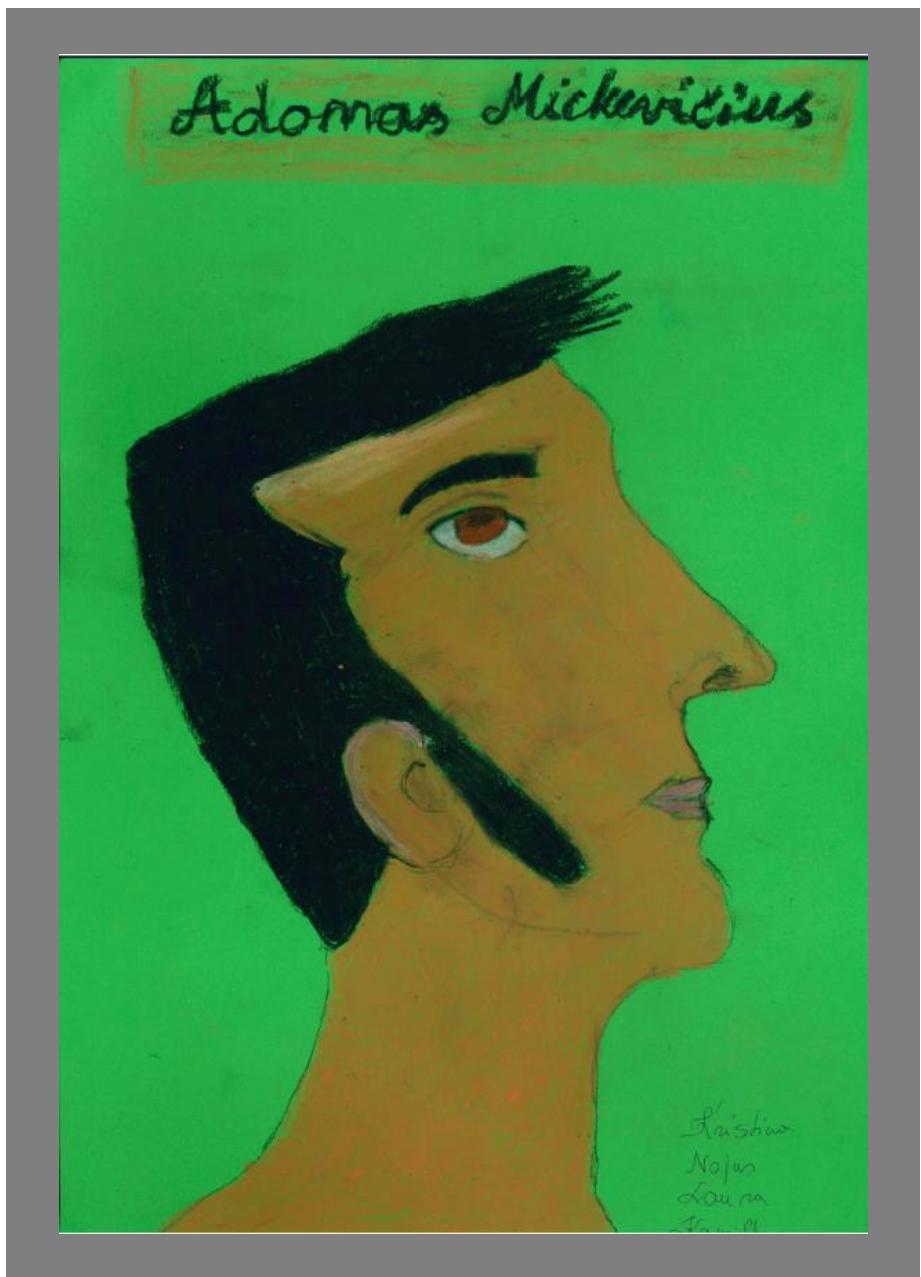
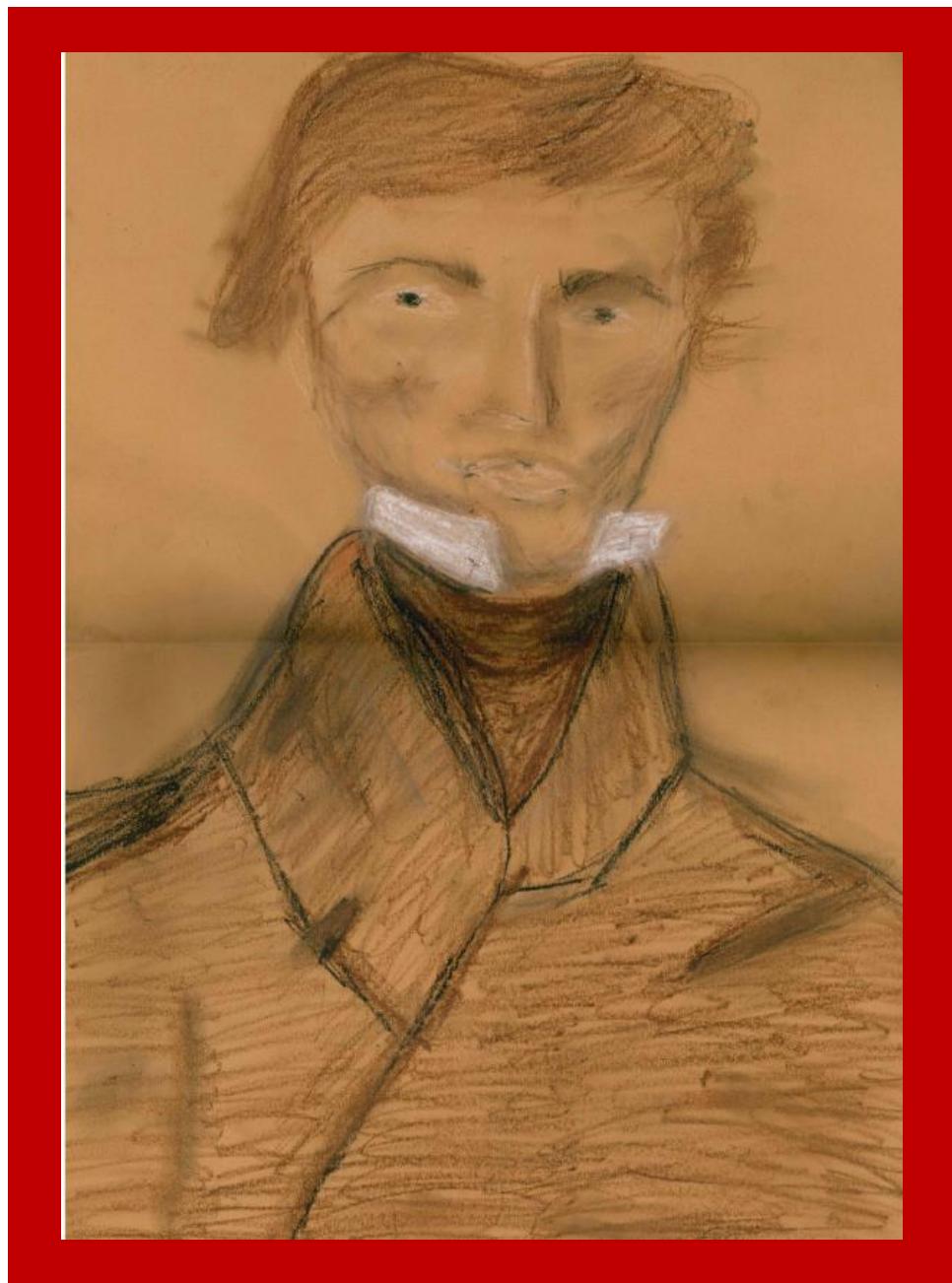

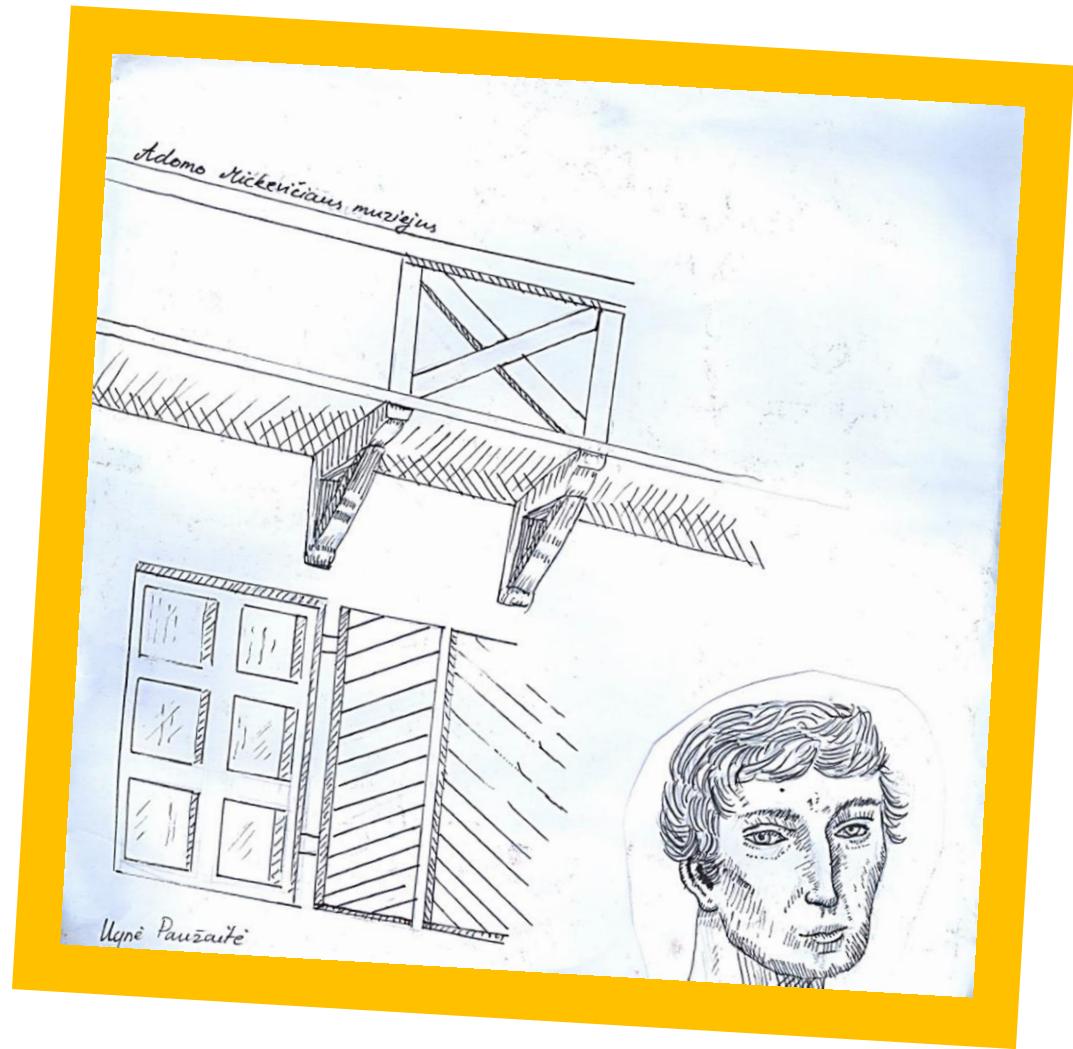
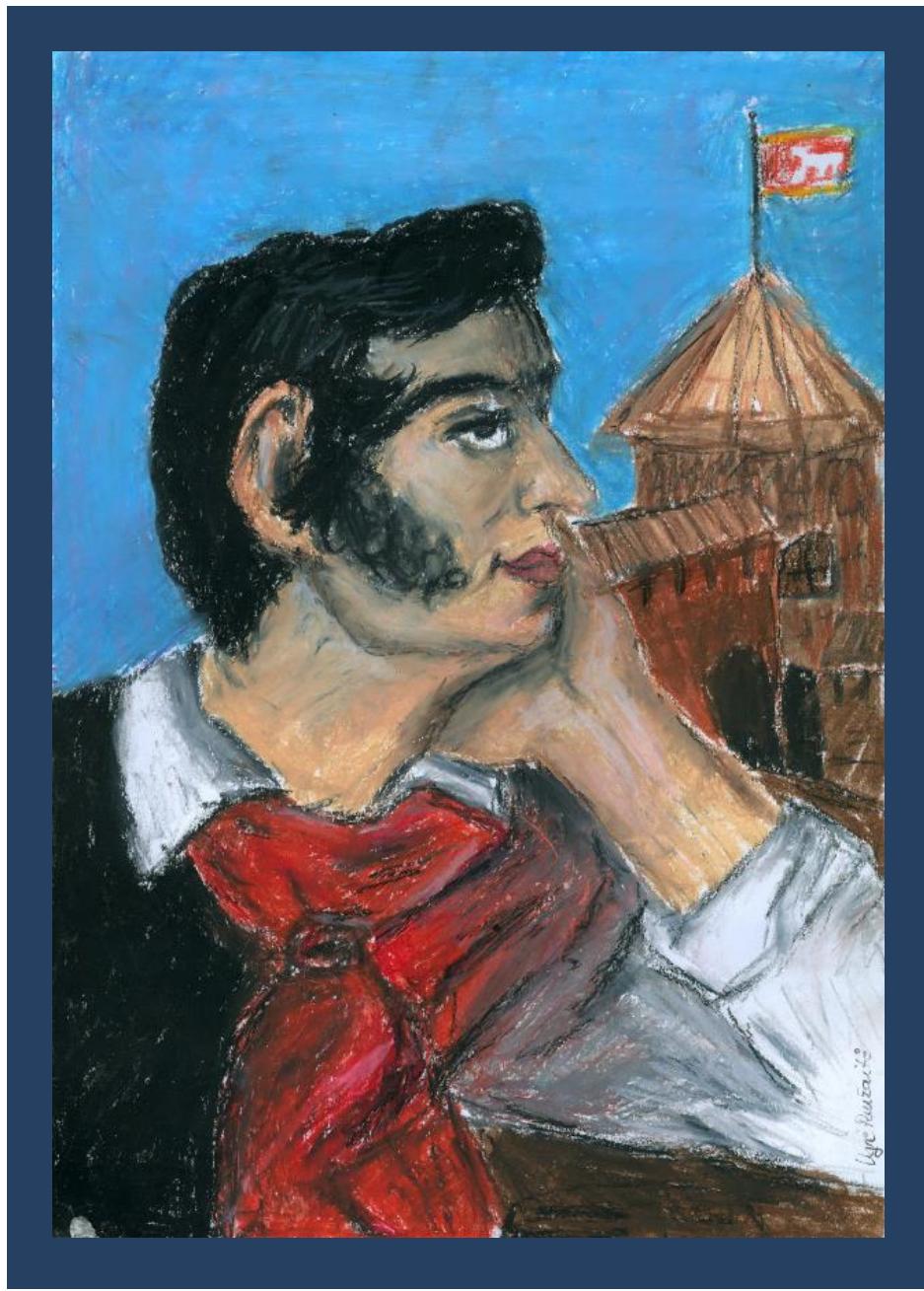
Alen Ušonaitė

Lindvikas Medevedius

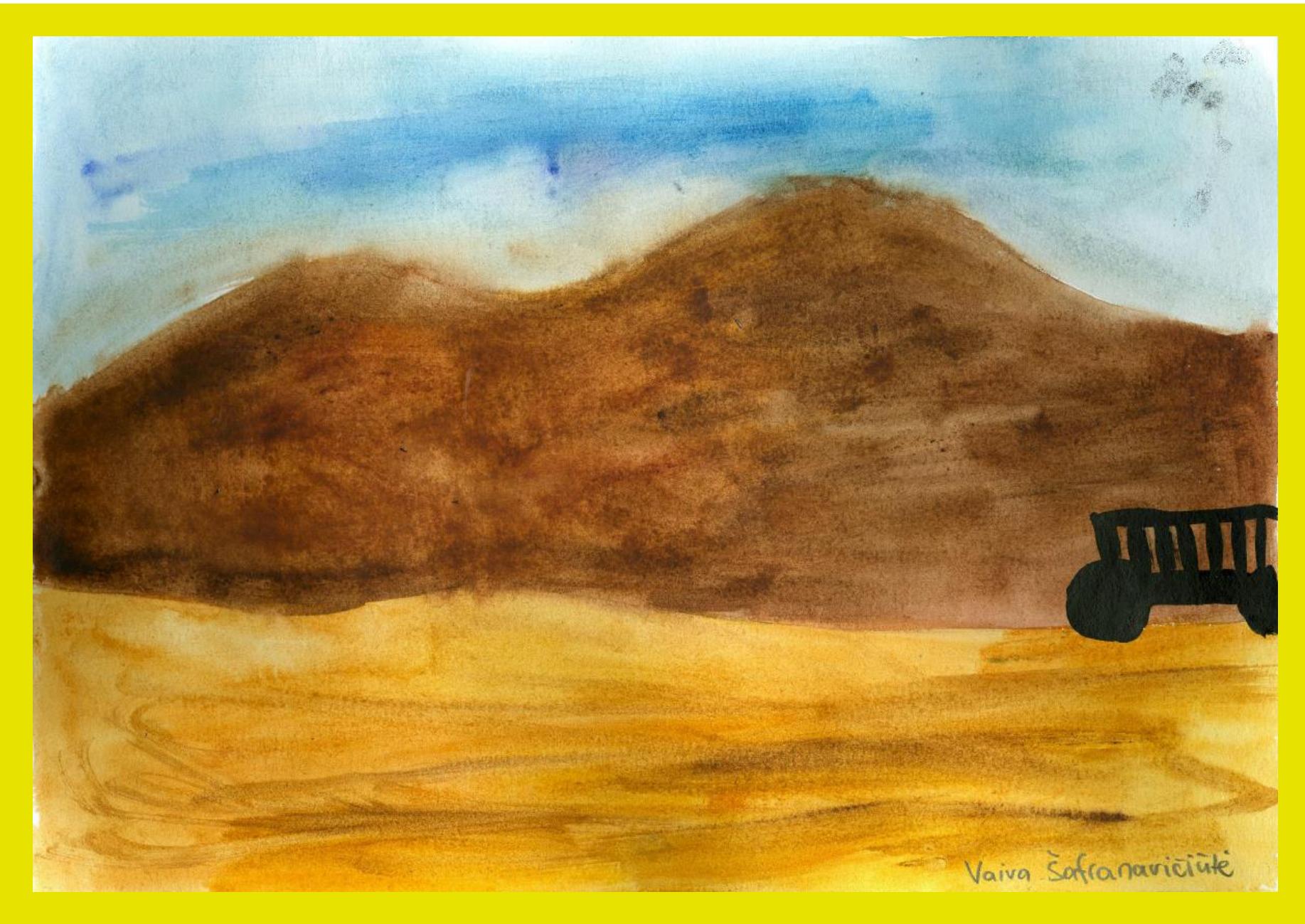

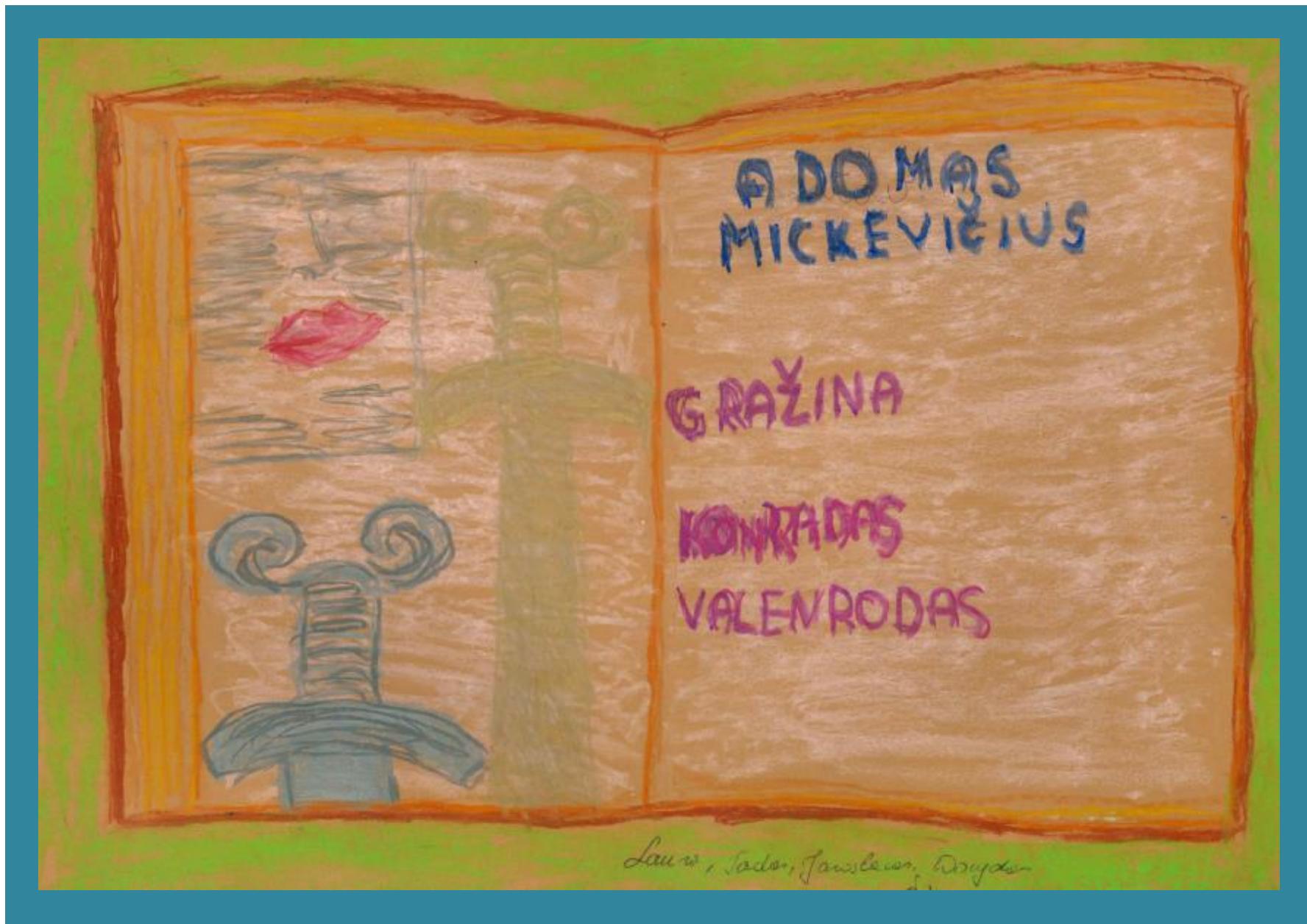

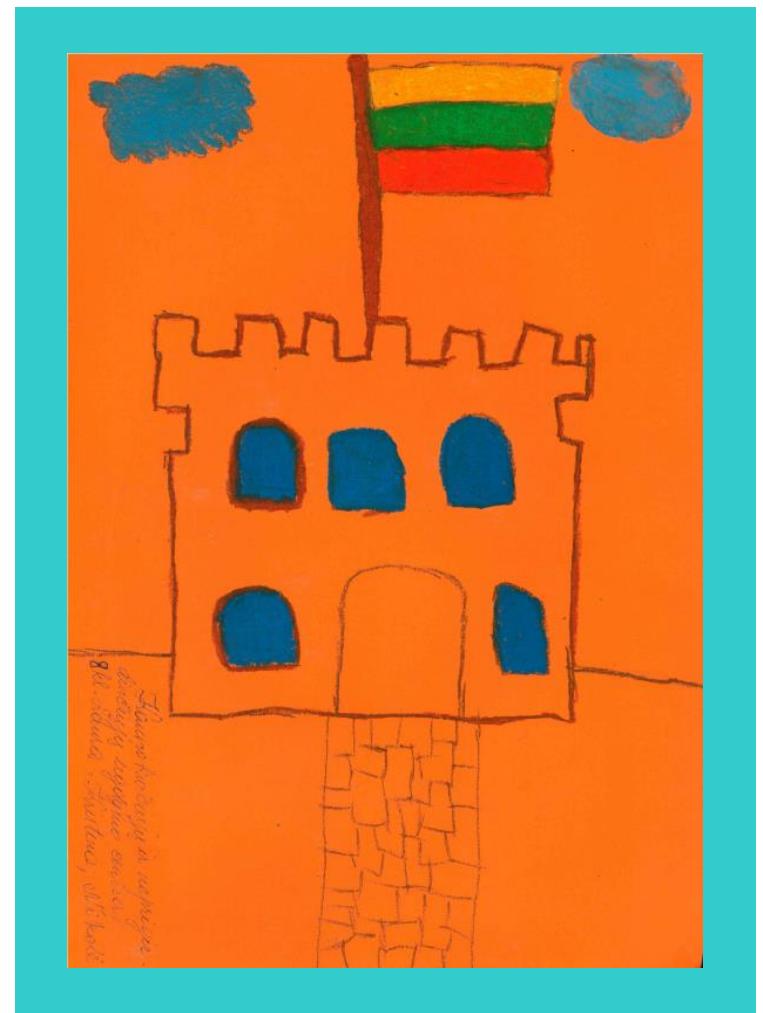
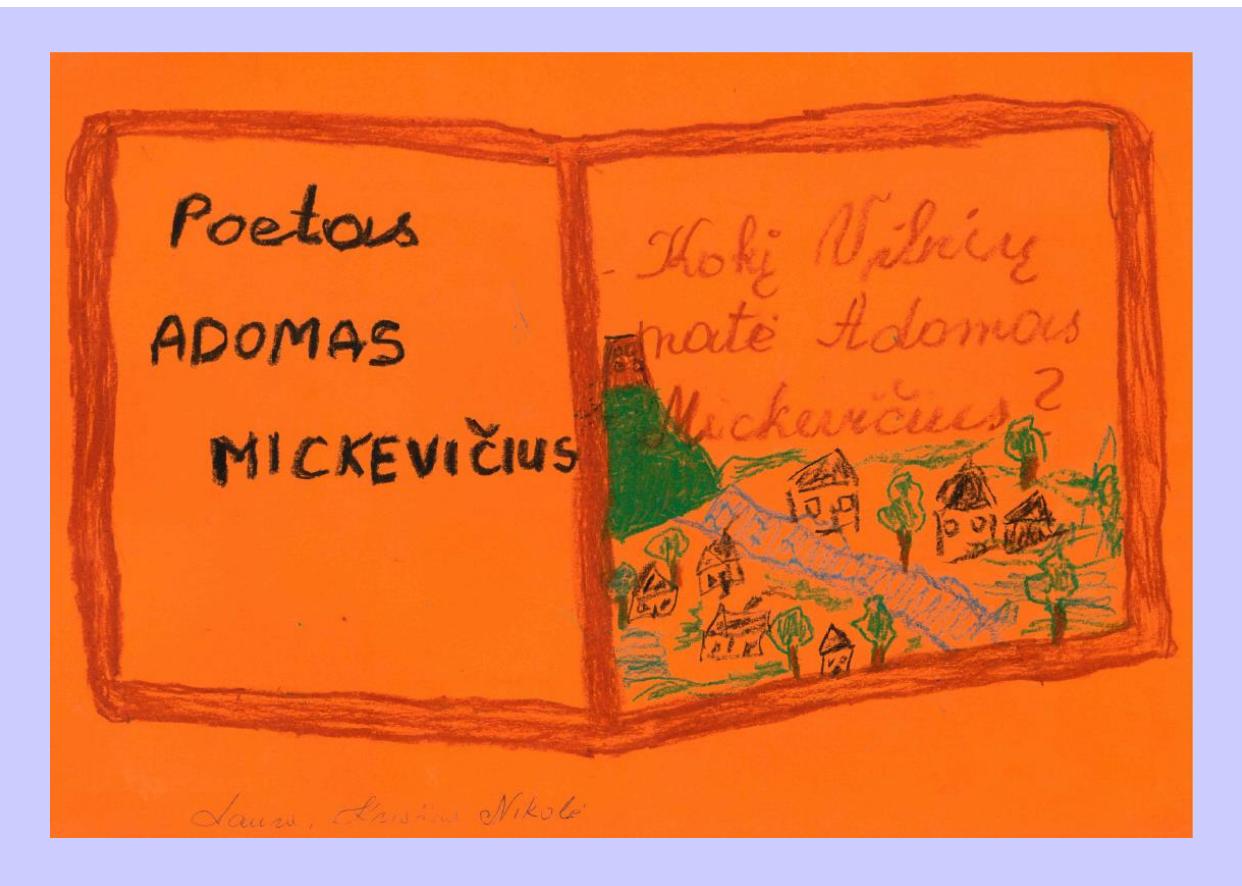

Karlis Dilba

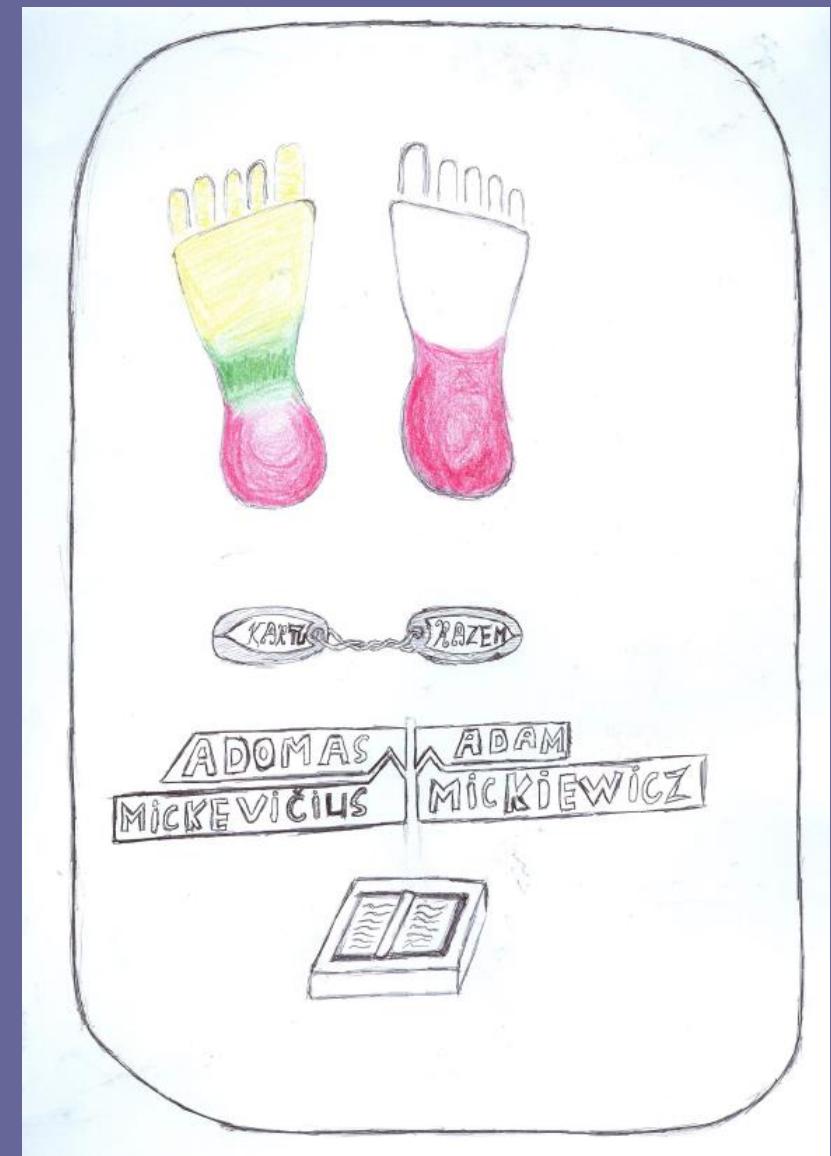
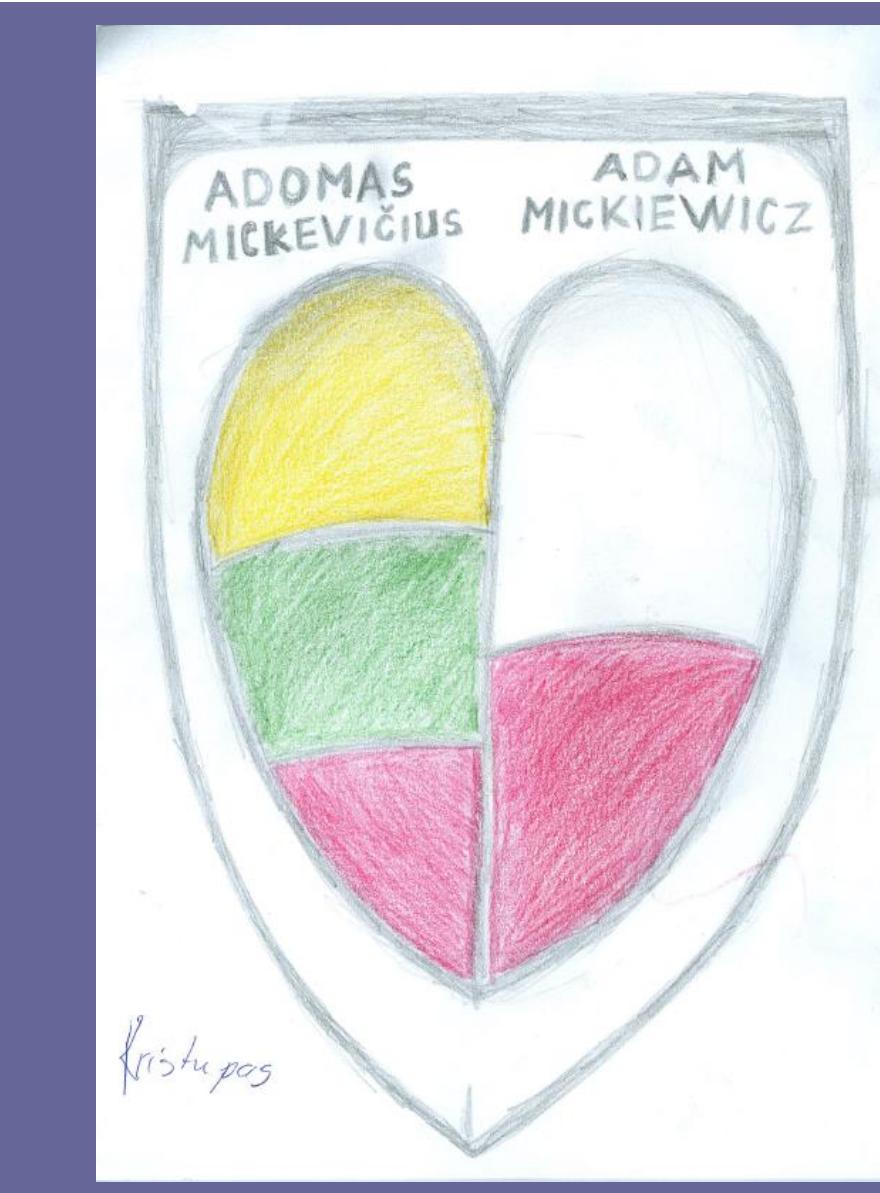

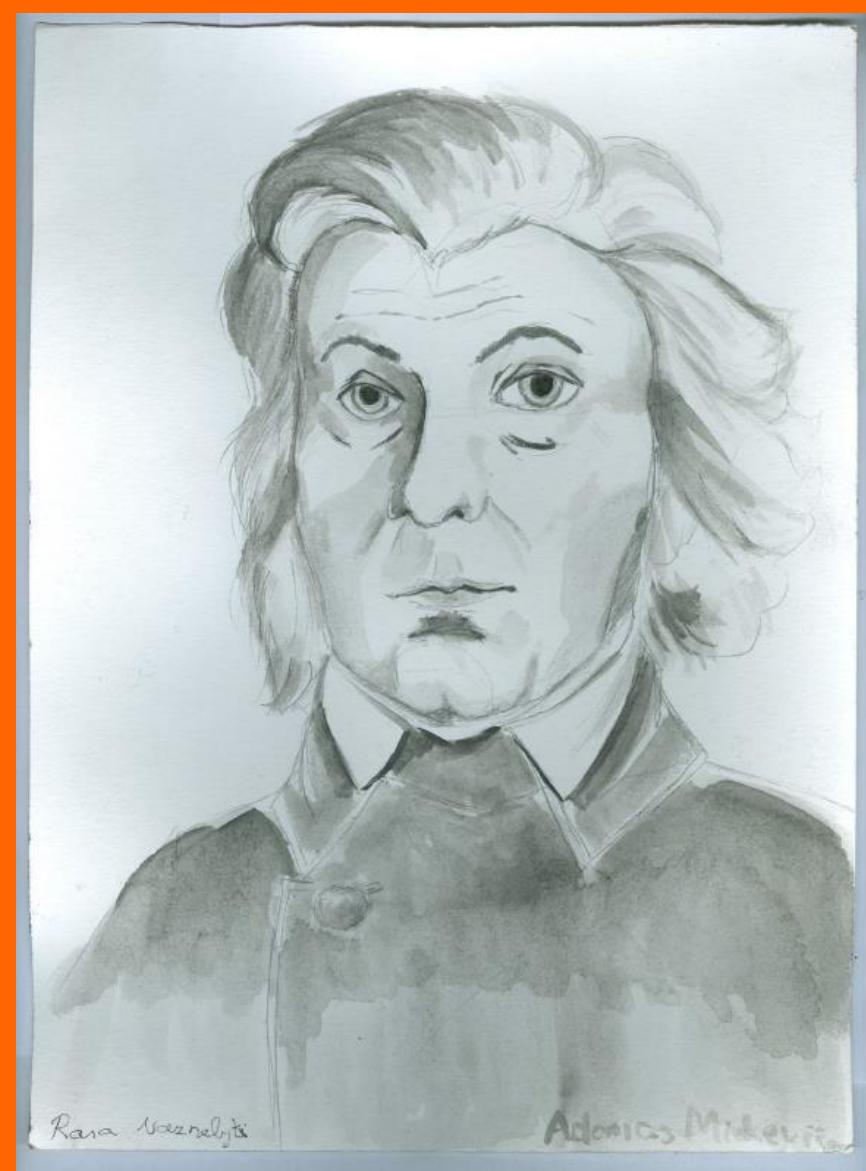
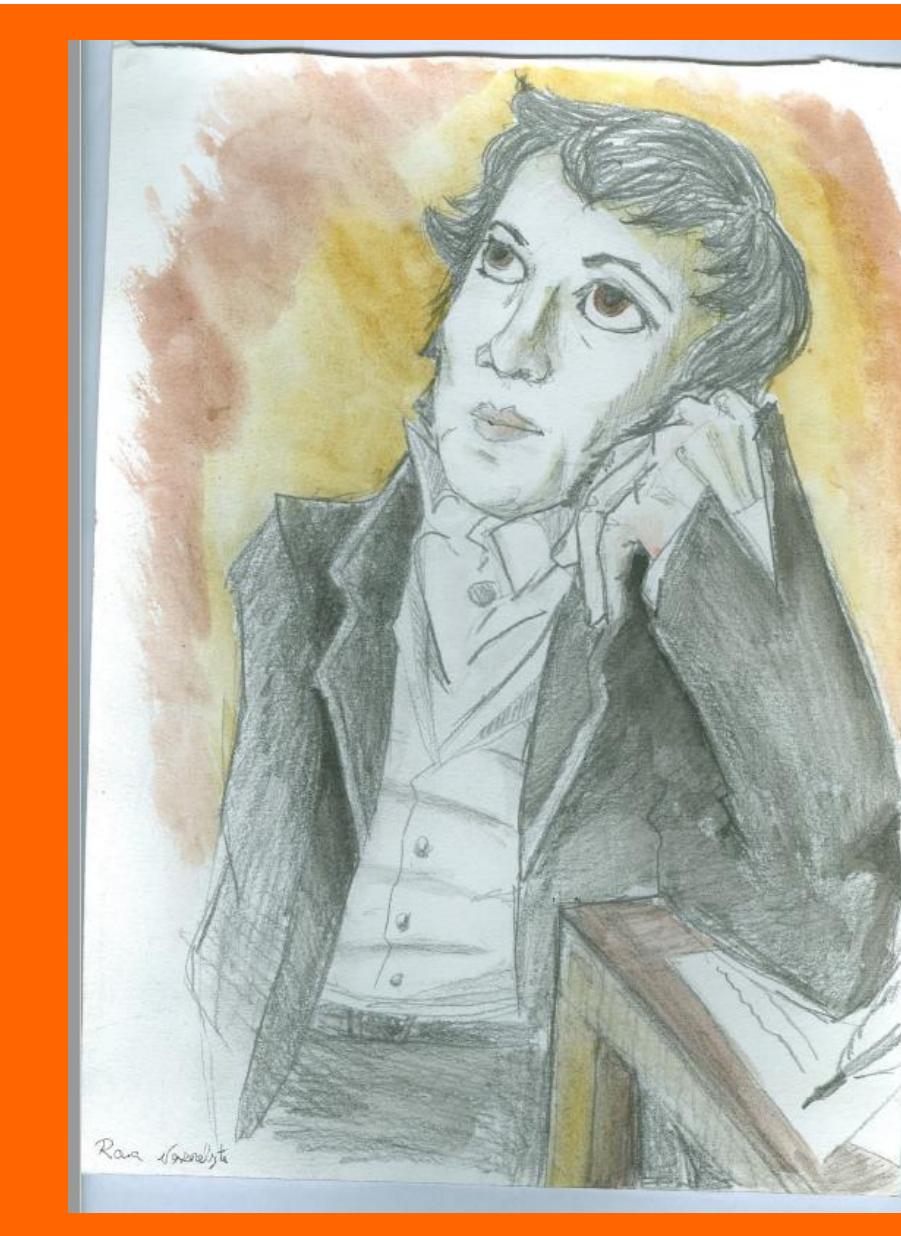

ARTUR, ARTEMIJ

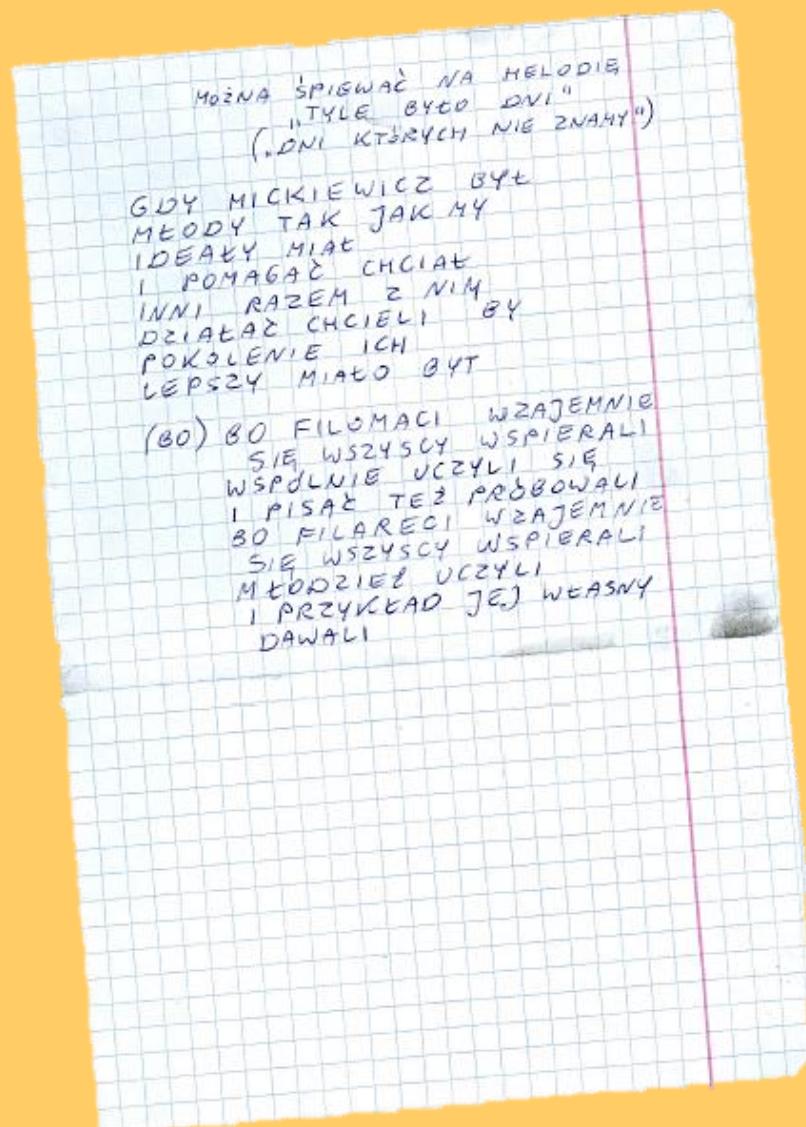
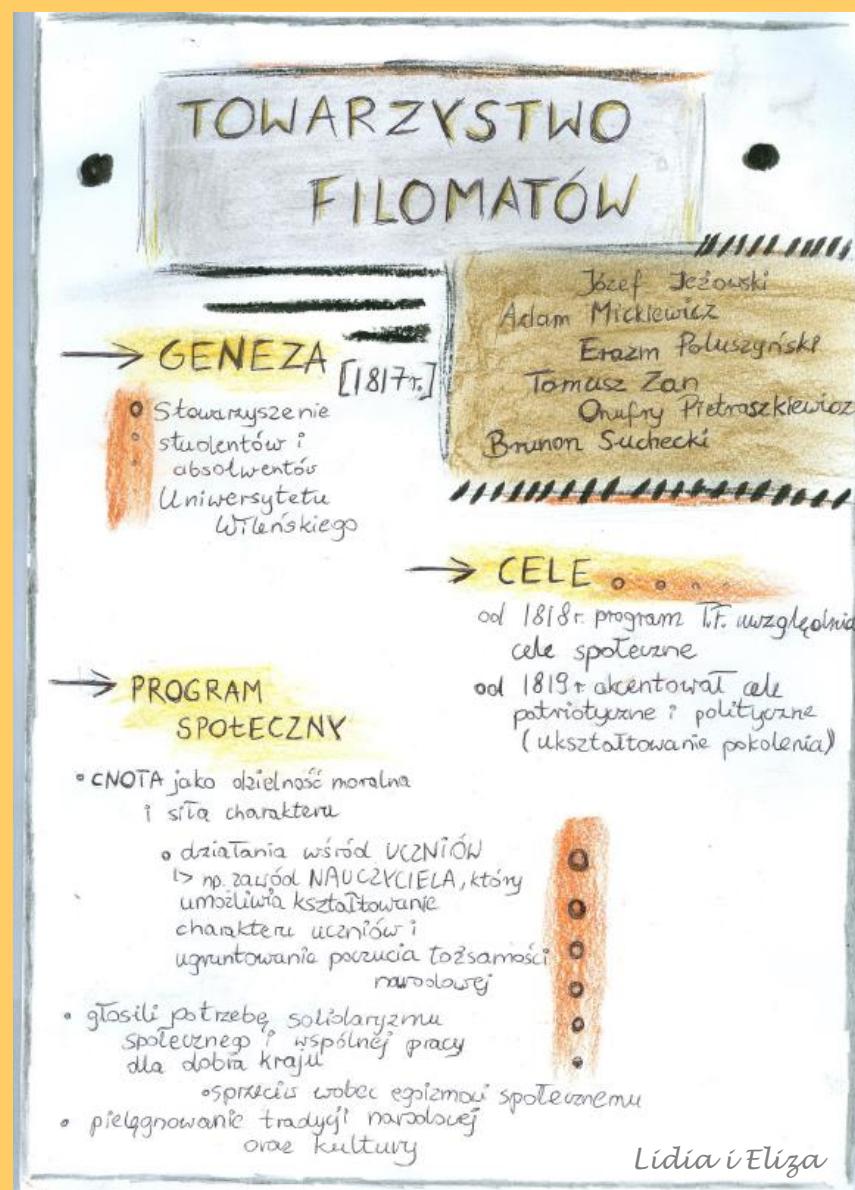
TRYPTYKI /TRIPTIKOJ / TRIPTIKAS

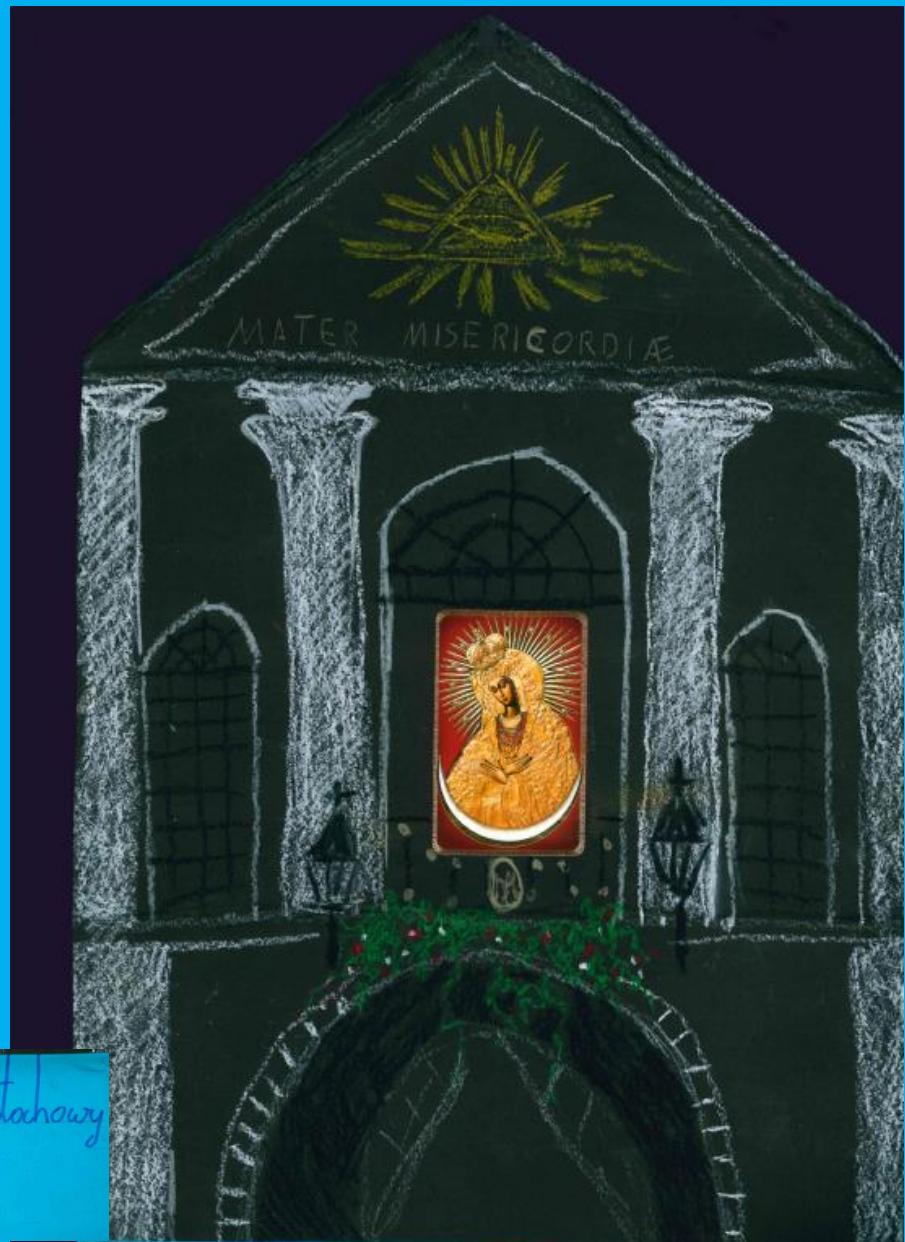

KOLAŽE /KOLAJOJ /KOLIAŽAS

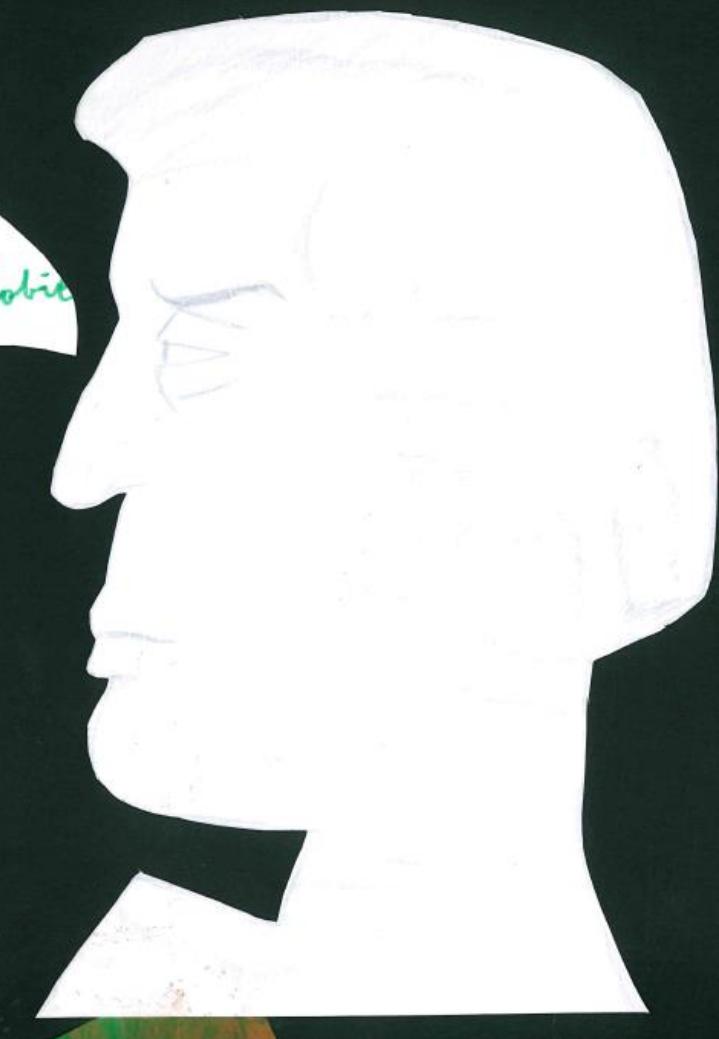
Panno Święta, co jaemj Bramieś Czeſtachowy
i w Oſtrej Świeuſz Bramie!

Litwo Ojczyzno moja! ty jesteś jak zdrowie,

Moje cie trzeba leczyć, ten tylko się dowie,

Kto cię stracił. Dzień piękności twar w tatej ozdobie

Widzę i opisuję, bo taki nie po tobie.

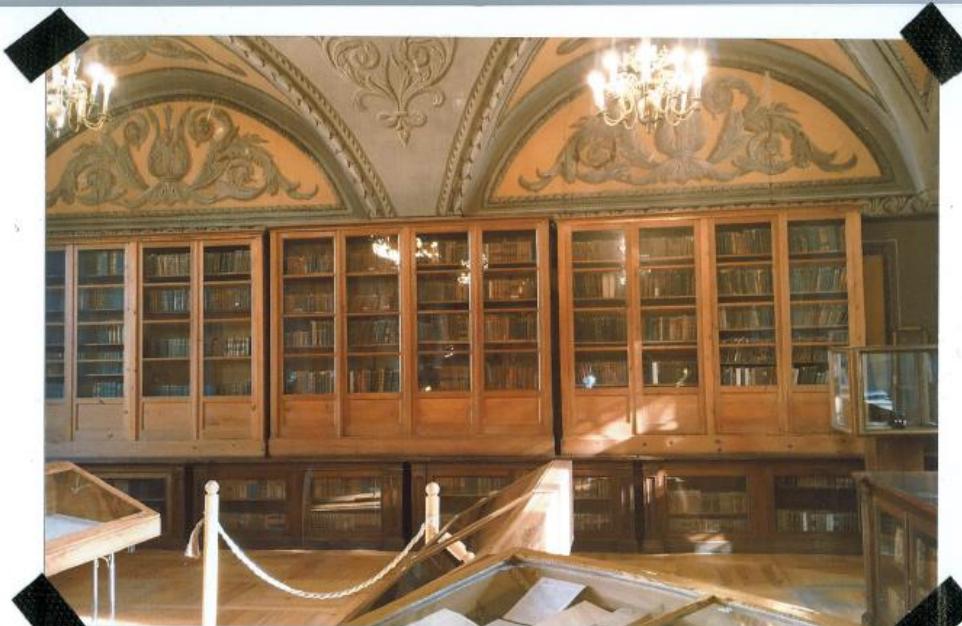
Prace wykonali:
Yola Sędecka
Tomasz Rożanński
Kuba Borasiewicz

PAMIĘTKI /MEMORLIBROJ / PRISIMINIMŲ KNYGA

Ostra Brama

Najciekawszym miejscem w Wilnie według nas jest Ostra Brama, która zachwyca swoim gotyckim stylem oraz cudownym obrazem Matki Boskiej. Mielimy okazje wejść do budynku i podziwiać z bliska obraz Maryi Ostrobramskiej kopiącej nem dech w piersiach. Będąc pod wrażeniem tego miejsca, odwiedziliśmy je dwa razy, chcąc jak najdokładniej przyjrzeć się budowli.

Universytet Wileński

Odwiedzanie Uniwersytetu Wileńskiego rozpoczęliśmy od biblioteki, gdzie niegdyś Adam Mickiewicz spożywał posiłki wraz ze swoimi wykładowcami i innymi studentami. W sali tej mogliśmy zobaczyć i się dokładnie przypiąć oryginalowi Konstytucji 3 maja z 1791r.

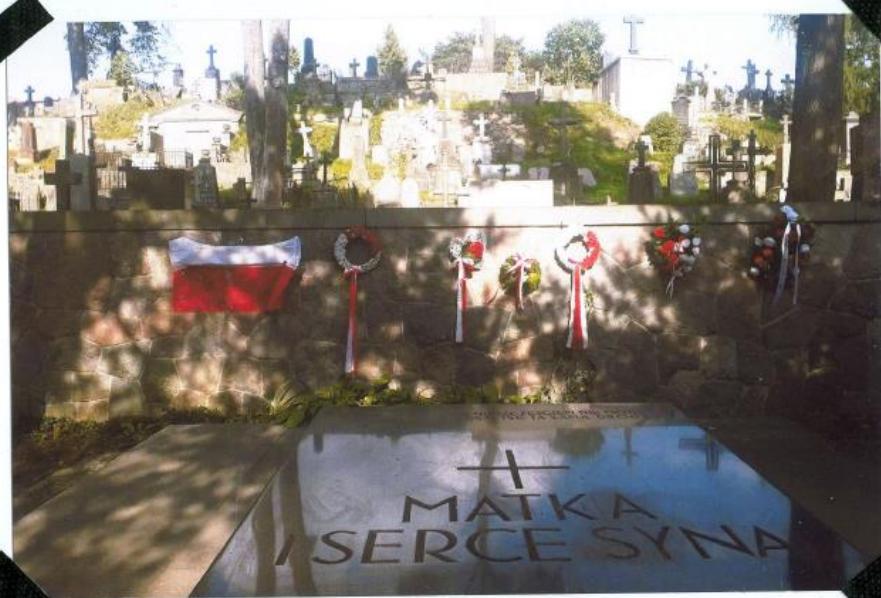
Wszystkich nas to bardzo zaciekawiło, ponieważ interesujemy się historią Polski.

Następnie udaliśmy się na wieżę, z której podziwialiśmy panoramę Wilna.

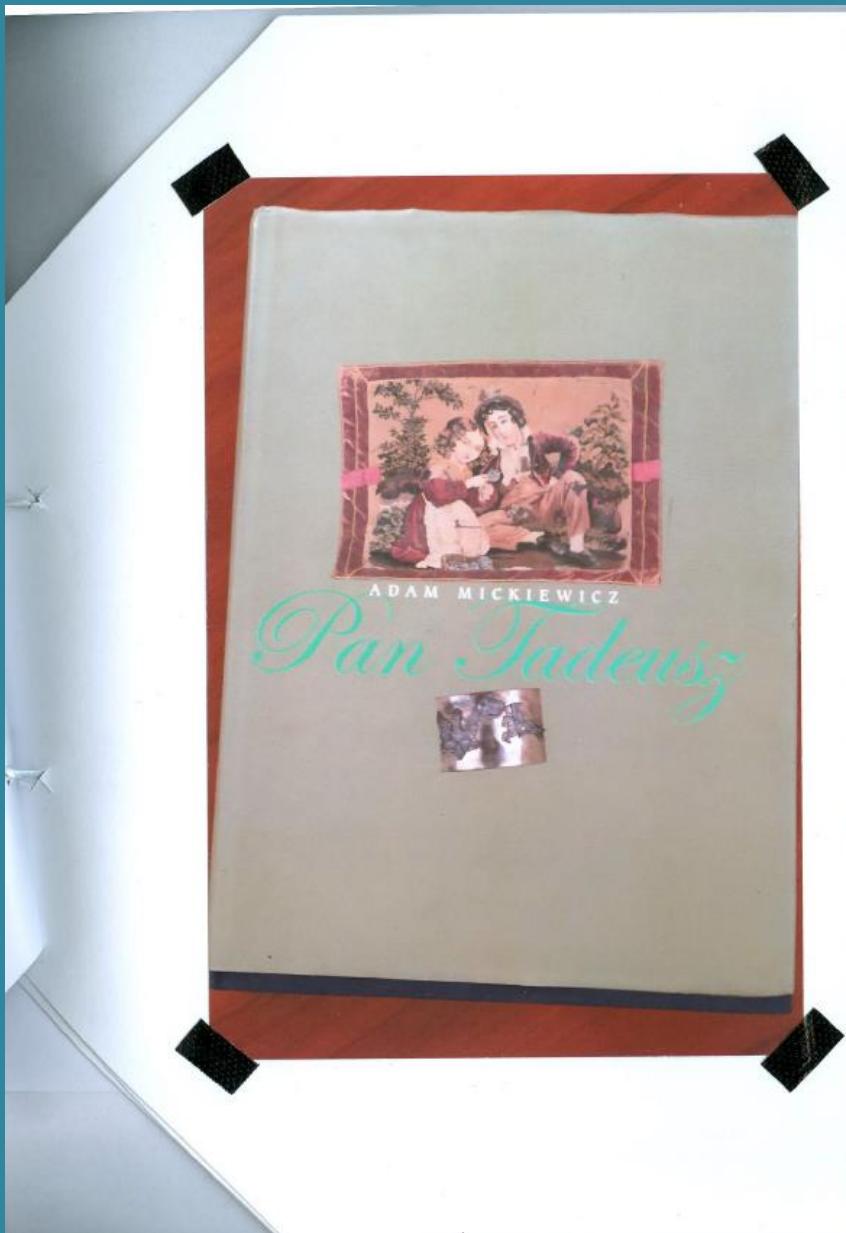
Kościół Janów

W niedzielę wybraliśmy się do pięknego kościoła tzw. „Kościoła Janów” na Mące Świętej. Znajduje się on w Starym Mieście w Wilnie między budynkami Uniwersytetu Wileńskiego. Już z zewnątrz przyciąga uwagę, lecz gdy udamy się do środka, jego wnętrze nas urzeka. Nasza uwaga przyciągany fantastyczne, zabytkowe organy, których dźwięki ogniwit uchwałe odprężenie. Również zdobienie wnętrza świątyni czarzy swoim wyglądem.

Cmentarz na Rossie

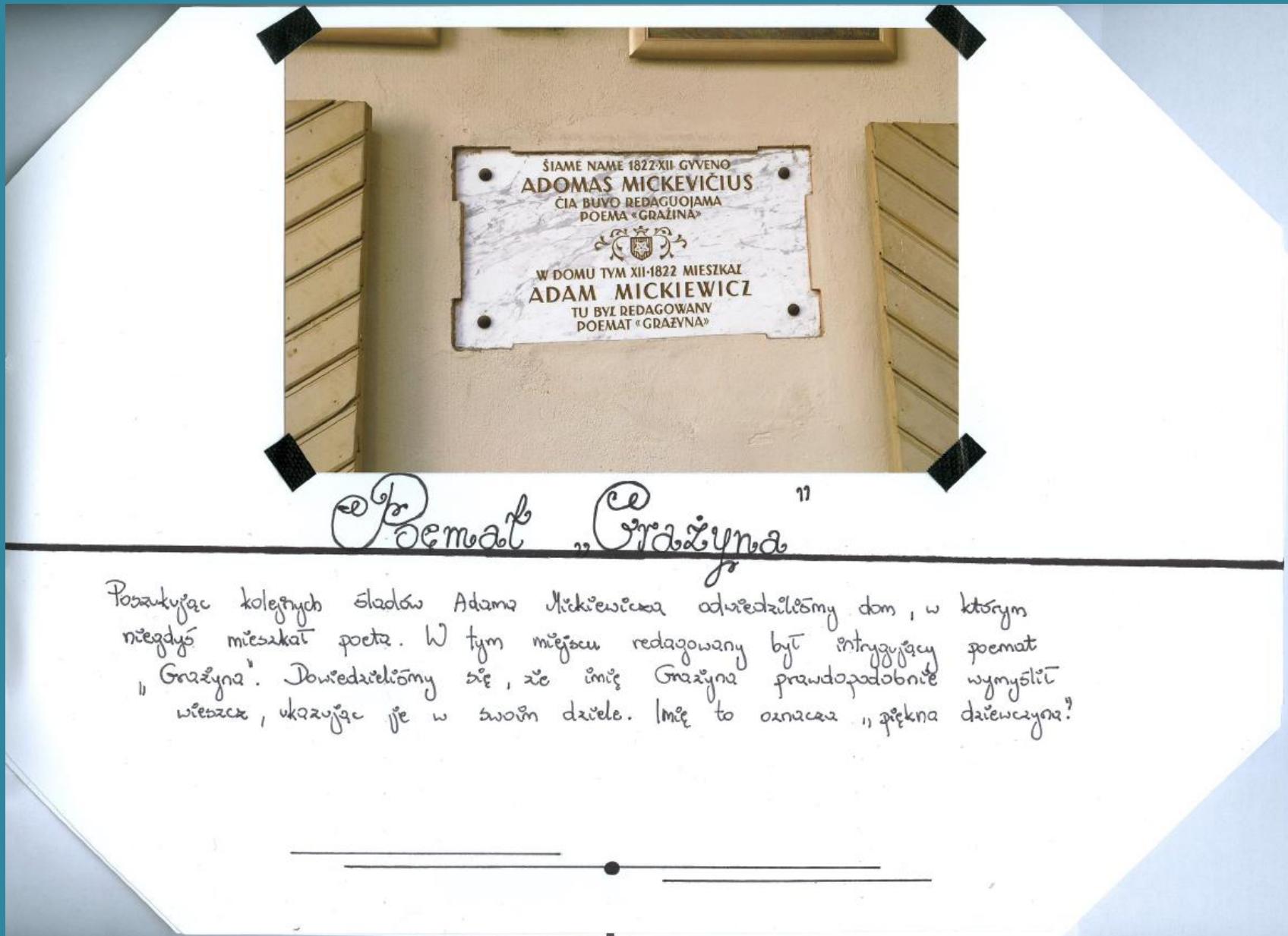
Autobusem udaliśmy się na cmentarz na Rossie, gdzie wraz z grupą podeszliśmy pod grób matki Józefa Piłsudskiego oraz z sercem marszałka. Było to dla nas coś niezwykłego, a zarazem porozumijającego znajdować się w takim miejscu. Grób ten został umiejscowiony pomiędzy żołnierzami, którymi dowodził wybitny marszałek. Na cmentarzu również znaleźliśmy groby znanych postaci, takich jak, ojciec Juliusza Stachnickiego czy przyjaciel Adama Mickiewicza - Onufrego Pietraszkiewicza.

Biblioteka imienia Adama Mickiewicza

Tuż po śniadaniu wraz z nowo poznanym przewodniczącym pojedaliśmy zobaczyć bibliotekę imienia Adama Mickiewicza. Dyrektor tego miejsca wprowadziła nas w historię placówki.

Prezentowano nam wspólnie prezentację o Adanie Mickiewiczu i jego dziełach. Na koniec symbolicznie pani Halina Komor wręczyła panu dyrektorowi książkę o przekładzie „Panie Tadeuszu” na język esperanto, którego autorem jest wybitny pisarz, dziennikarz i esperantysta - Roman Dobryński.

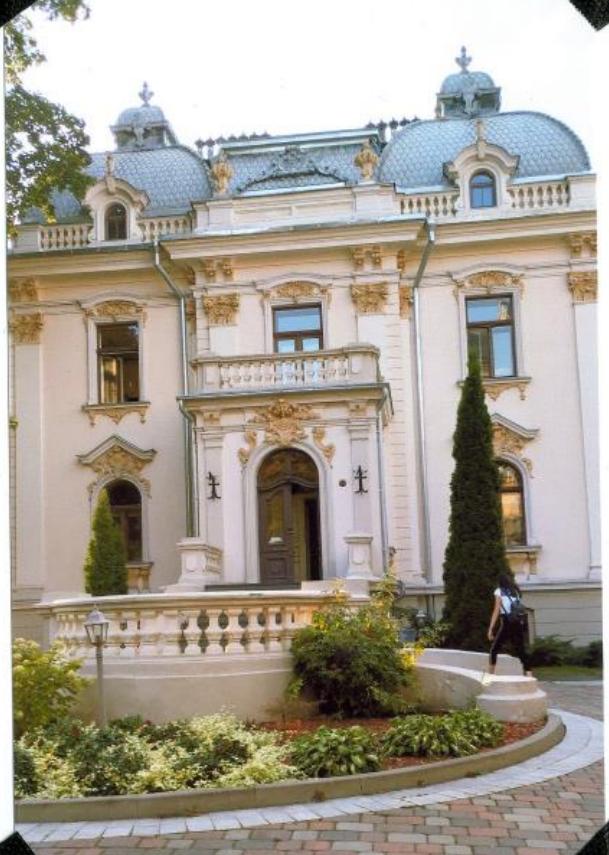
Zakon Bazylianów

W kolejne dni podążając śladami Adama Mickiewicza wybraliśmy się w miejsce, gdzie rozgrywała się akcja dramatu „Dziady ce. III”. W tym budynku w latach 1823-1824 był więziony poeta wraz z filaretami. Była to dla nas nieszczek okazja mogąca zobaczyć styczne miasto, o którym czytaliśmy w lekturze. Obok znajdowała się ekspozycja o celu Konrada oraz tablica z napisem „zmier Gustaw, narodził się Konrad”, który również mieliśmy okazję obejrzeć.

Kościół Piotra i Pawła

Zwiedzając Wilno nie mogliśmy przepaść Kościoła Piotra i Pawła. Już z daleka można było ujrzeć piękno budowli. Wnętrze kościoła jest spektakularne i bardzo bogato zdobione. Ogromne wrażenie wywarł na nas zachwycający żyrandol w kształcie Tadzi. Wydeydowanie jest to jeden z najpiękniejszych świątyń, jakie widzieliśmy.

Muzeum Literatury

Po pysznej kolacji udaliśmy się do Muzeum Literatury, gdzie zostaliśmy bardzo mile przywitani przez pracowników i zaproszeni do sali, w której odbyła się prezentacja. Niedługo zaczęły oglądać literatury związanej z Adamem Mickiewiczem, np. plakat reklamujący spektakl pod tytułem „Dziady cz. III”.

Autorzy:
Patrycja Gryciel
Natalia Sobon
Taryspin Szczęsna

Ostrów Brzegi

„Panno święta, co w Ostrój ścieciso bramie...
 Tak często padały te słowa o naszej szkole,
 uczyliśmy się ich na pamięć. I teraz...
 Wreszcie mogliśmy zobaczyć to miejsce
 na własne oczy. Ozonowała nas piękna
 koza Maryi. Od razu pomyśleliśmy, co mogły
 znać wielkie wieszcz spoglądając na
 jej oblicze - piękne, spokoje, pełne miłosći.

To przecież właśnie Kickiewicz z „Smokagi”
 zawdzięcza jej cud odzyskania życia i zdrowia.
 Ktoś ona, ta koza kiedyś pomogła
 Kickiewiczowi, pomoże dzisiaj nam?

BIBLIOTEKA

IM. ADAMA MICKIEWICZA

Kolejnego śonecznego poranka zebraliśmy się pod wrotami stynnej i bardzo cenniej Biblioteki imienia Adama Mickiewicza. Tam czekają na nas sympatyczna liturinka, która po okęci nam lory tego miejsca. Po krótkim wstępie wszliśmy do budynku stynnego poety. Tam z kolei została wygłoszona prelekcja dotycząca biblioteki, jej zbiorów oraz tego, jak Adam Mickiewicz został jej patronem. Z zaciekawieniem wstychaliśmy się w prezentowany wykład. Kolejnym etapem było przekazanie książki o przekładzie „Pana Tadeusza” na język esperanto. Dzieło to wręczył uczestnik naszego wyjazdu – pan Roman Dobrzański. Pani liturinka prowadząca prelekcję była zachwycona rekarzonym upominkiem.

Po zakończonym pokazie wszyscy uczestnicy, zadowoleni ze zdobytej wiedzy, opuścili budynek Biblioteki im. Adama Mickiewicza.

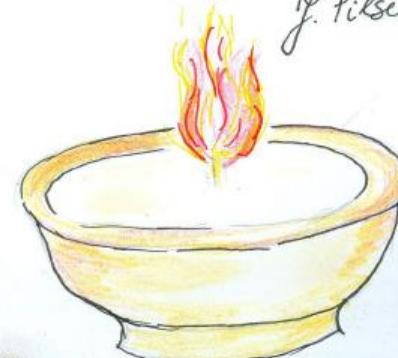
CMENTARZ NA ROSSZE

Po pysznym, litewskim obiedzie skierowaliśmy się w stronę cmentarza o tajemniczej nazwie „Ross”. Jest tam położony grób z sercem wielkiego Polaka, naszego rodaka - Józefa Piłsudskiego, które spoczęło wraz z matką, marszałką - Marią. Pomyśleliśmy o przeorządciach naszego narodu polskiego, który na cmentarzu spleta się z historią narodu litewskiego. Pomogło nam to docenić przeorządcość tych, którzy walczyli, ginęli i pracowali dla naszej ojczyzny. Poruszenie spowodowało również cytat na grobie oraz słowa: „Tu spoczywa matka i serce syna”. Widzieliśmy również mogły innych starych ludzi m.in.: Onufrego Pietraszkiewicza oż. ojca Juliusza Stowackiego. W stan zadumy wprowadził nas pomnik - posąg anioła - pod którym spoczęła J. S. Sieduna.

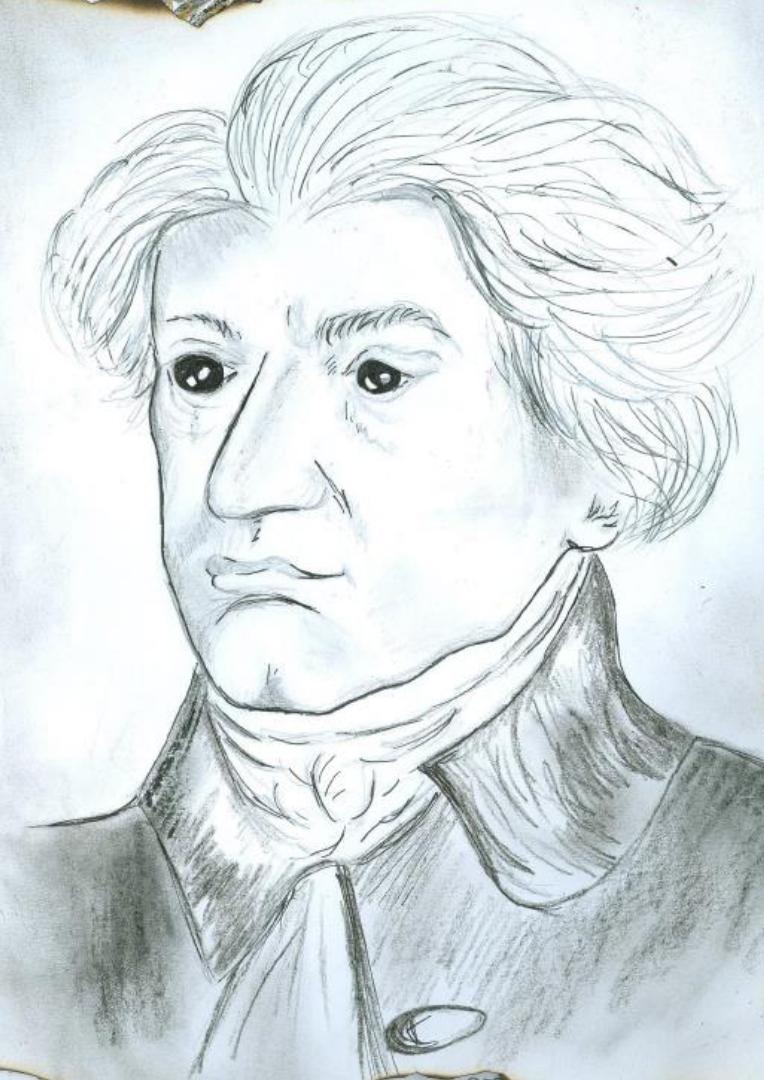
„Kto nie szanuje i nie ceni swojej przeszłości, ten nie jest godzinę zdecydunku lepszego ani prawa do przyszłości!”

J. Piłsudski

**MUZEUM ADAMA
MICKIEWICZA**

Powolnym spacerkiem udaliśmy się do Muzeum Adama Mickiewicza. Zostało ono umiejscowione w domu, w którym mieszkał sam poeta. Mieliśmy okazję spędzić czas tam, gdzie tworzył wiersz - tu redagowany został poemat o intrzymającej nazwie „*Grażyna*”.
 Imię to oznacza w j. litewskim piękną dziewczynę.
 Wystuchaliśmy ciekawego wykładu opiekuna tego przybytku na temat przeszłości Mickiewicza oraz jego romantycznej miłości do Maryli Wereszczakówny. Po wystuchaniu opowieści zwiedziliśmy także komnaty domu, obejrzaliśmy portrety samego Mickiewicza i jego ukochanej. Wraz z innymi uczestnikami projektu mogliśmy zobaczyć dzieła artysty przetłumaczone na wiele języków. Muzeum to było oknem na odczucie klimatu lat mickiewiczowskich.

gray

DOLINA MICKIEWICZA

„Widziałem piękną dolinę przy Kowale,
 Kiedy rusiątek dlon' wiosną i latem
 Ściele murawę, kraśnym dzierga kwiatem;
 Jest to dolina najpiękniejsza w świecie”.

Adam Mickiewicz

W tym magicznym miejscu, w którym
 panuje taka harmonia i spokój, mieliśmy
 okazję poczuć się jak sam Mickiewicz.

To właśnie tutaj, w Dolinie Mickiewicza,
 tworzyliśmy niepowtarzalne prace nad
 maszynami pamiętnikami. Przyroda sprzyjała
 rozmysłaniom na temat natury. Staraliśmy
 się spojrzeć na świat oczami wierszera
 i wyobrazić, co on oznał w oblicu tego miejsca.

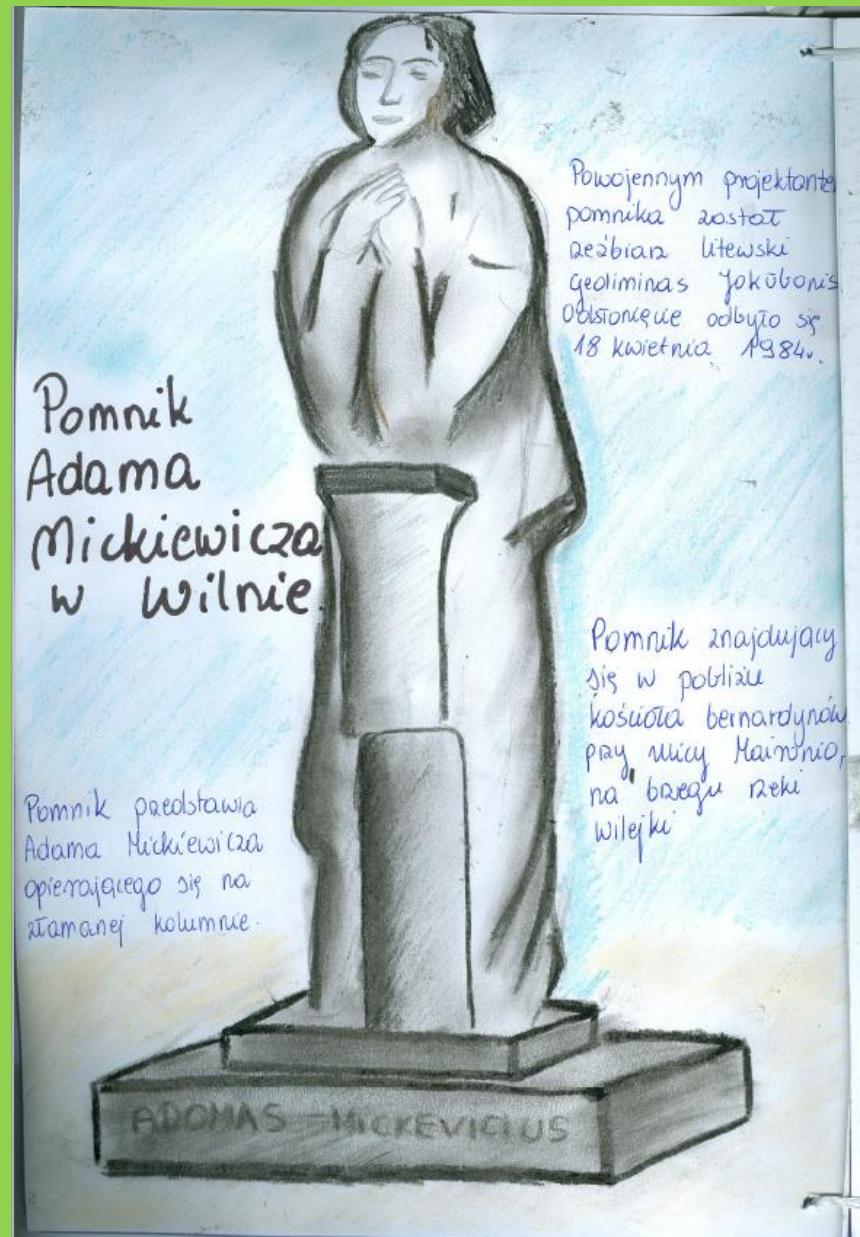
SZUELOS LITERATURY

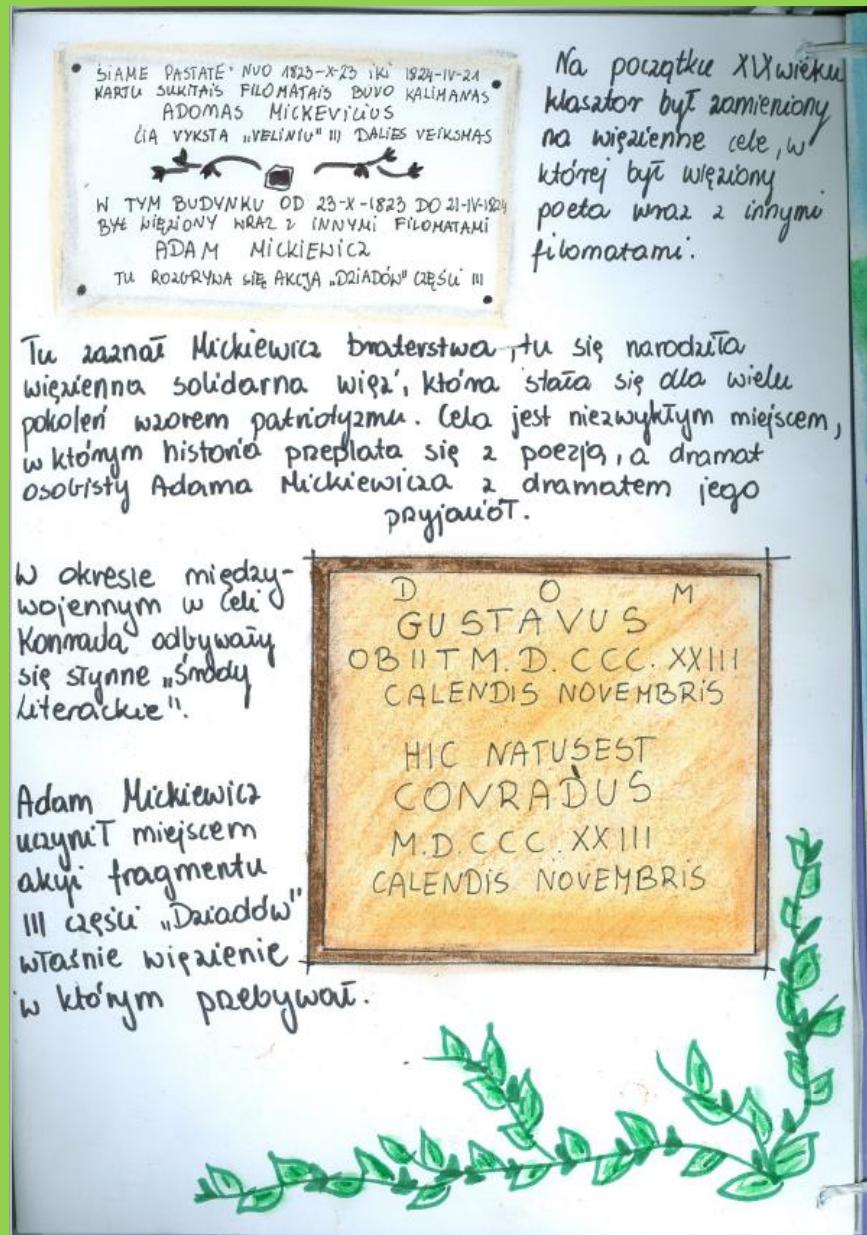
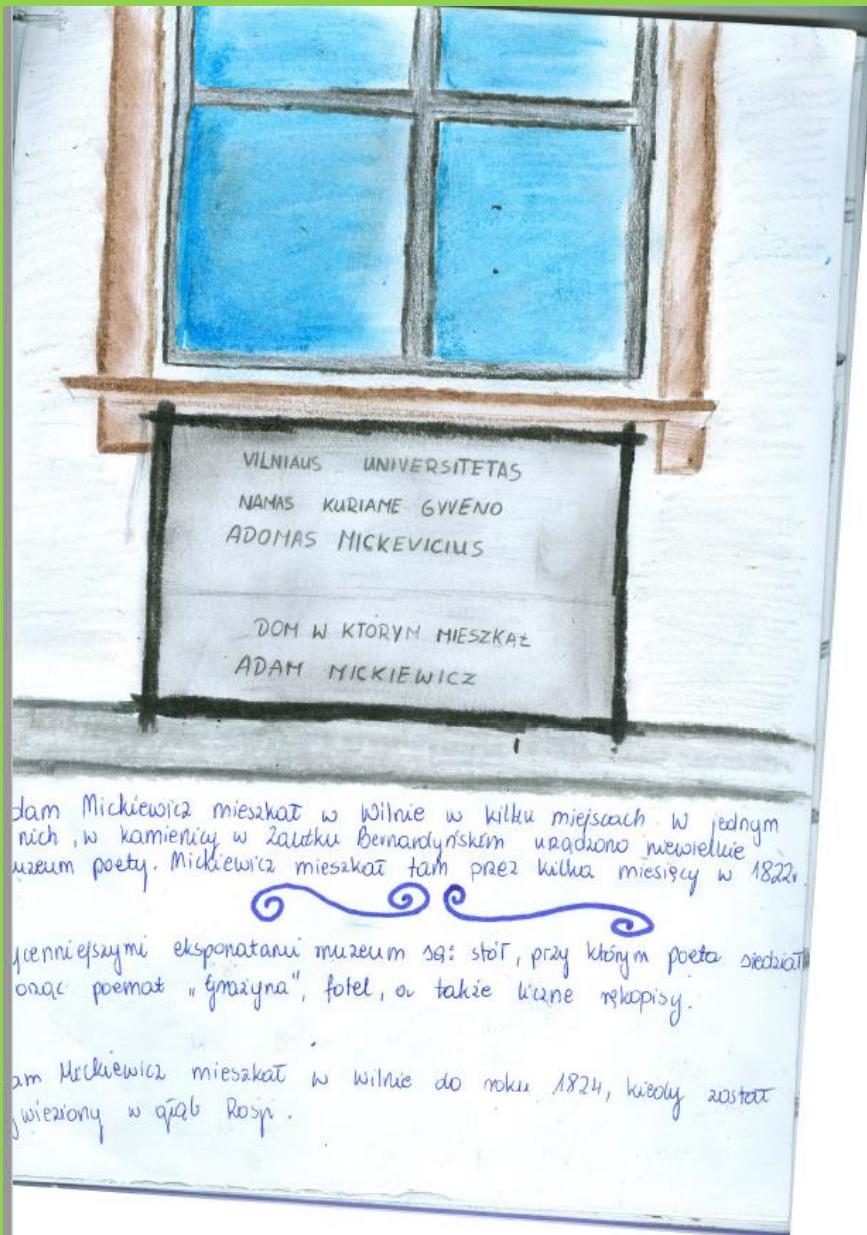
Zwiedzając Kowno - drugie pod względem wielkości miasto w Litwie - mieliśmy okazję zwierciąć w progi Muzeum Literatury. Miejsce to stworzyło niegdyś jako mieszkanie oraz pracownia Jonas Mačiulisa o pseudonimie Kaironis. Ta stynna postać to poeta, epoki romantycznej, dramaturg, a przede wszystkim kapitan. Zwiedzanie tego muzeum rozpoczęliśmy od podziemi. Wiążą się one z historią naszej ojczyzny - to właśnie tu byli więzieni i przesłodowani Polacy biorący udział w powstaniu styczniowym. Po obejrzeniu tej części budynku udaliśmy się w gospu do mieszkania Jonasa Mačiulisa. Tam zas mogliśmy poczuć się jak najbliżsi przyjaciele samego gospodarza. Zwiedzając to miejsce widzieliśmy pokoje, w których żył i tworzył Kaironis. Miejsce to zaciekało nas.

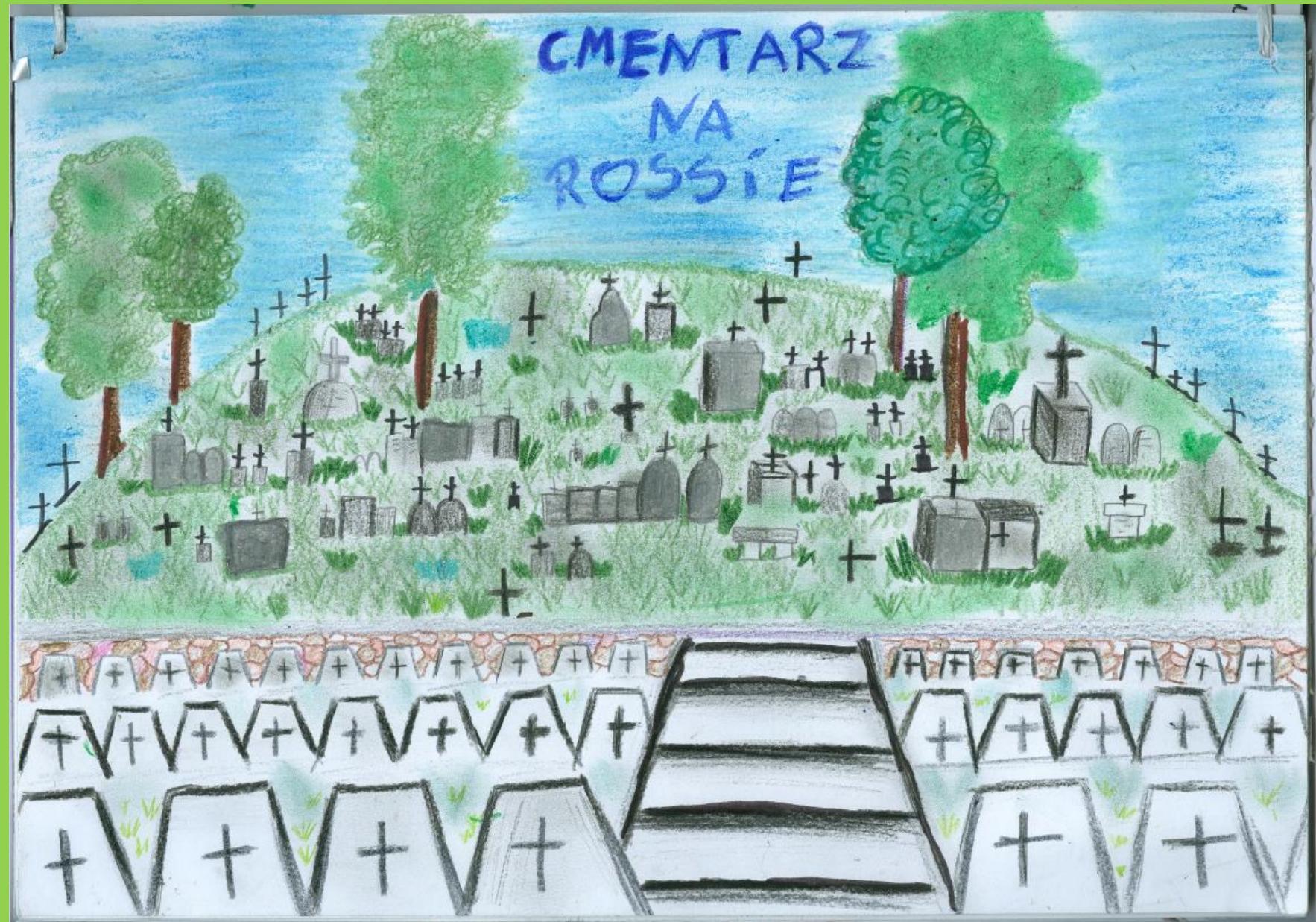

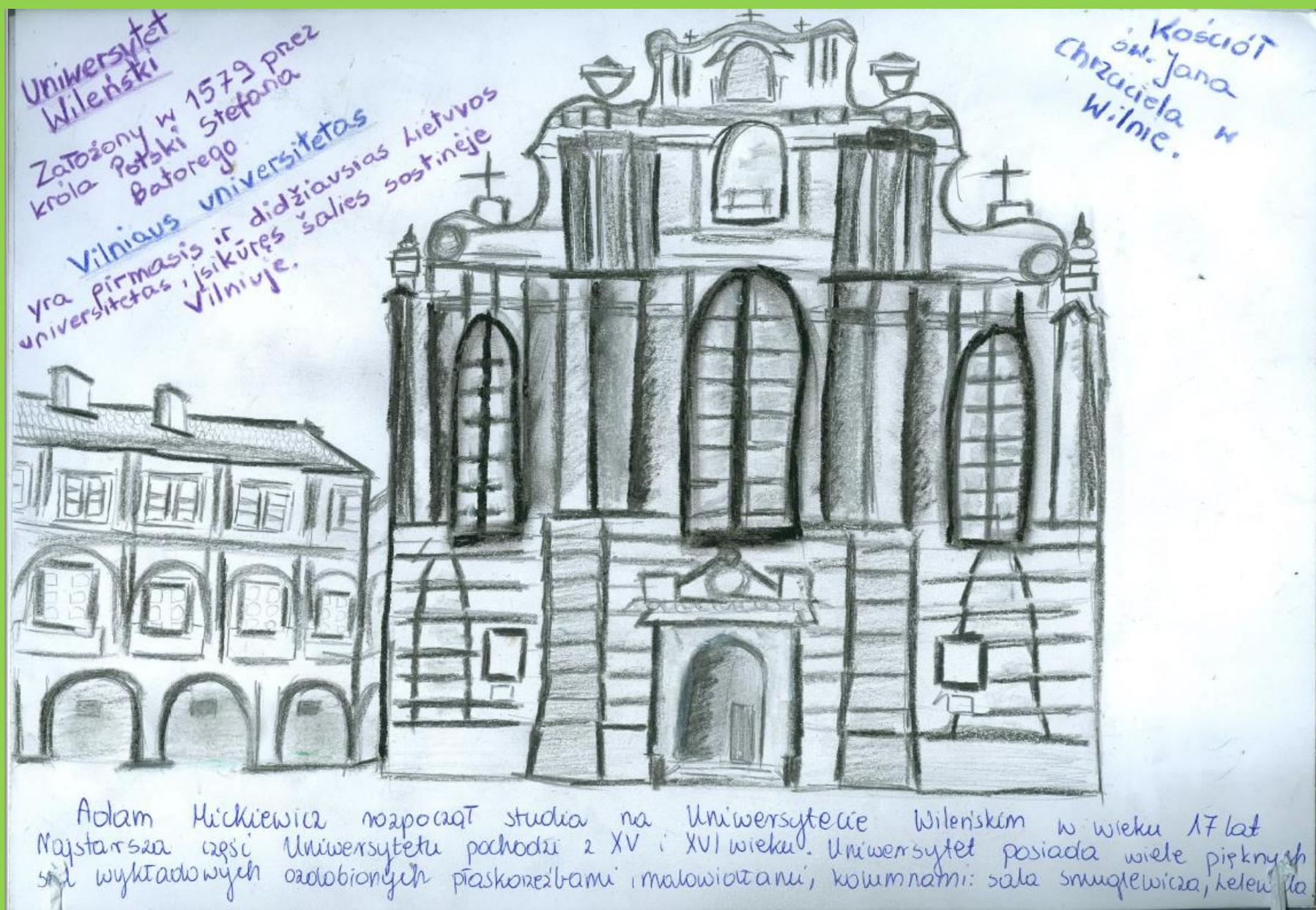
Jonas Mačiulis

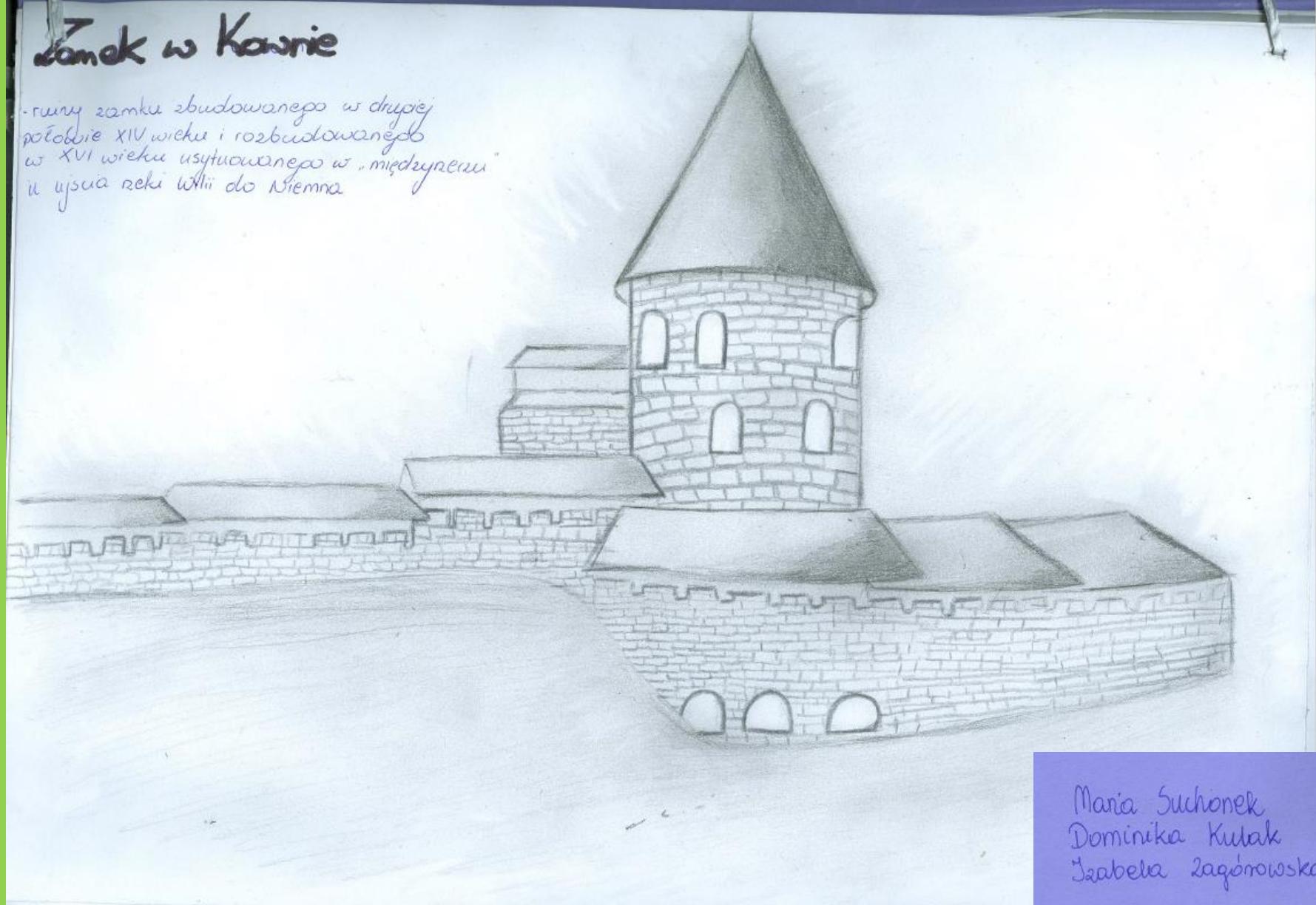

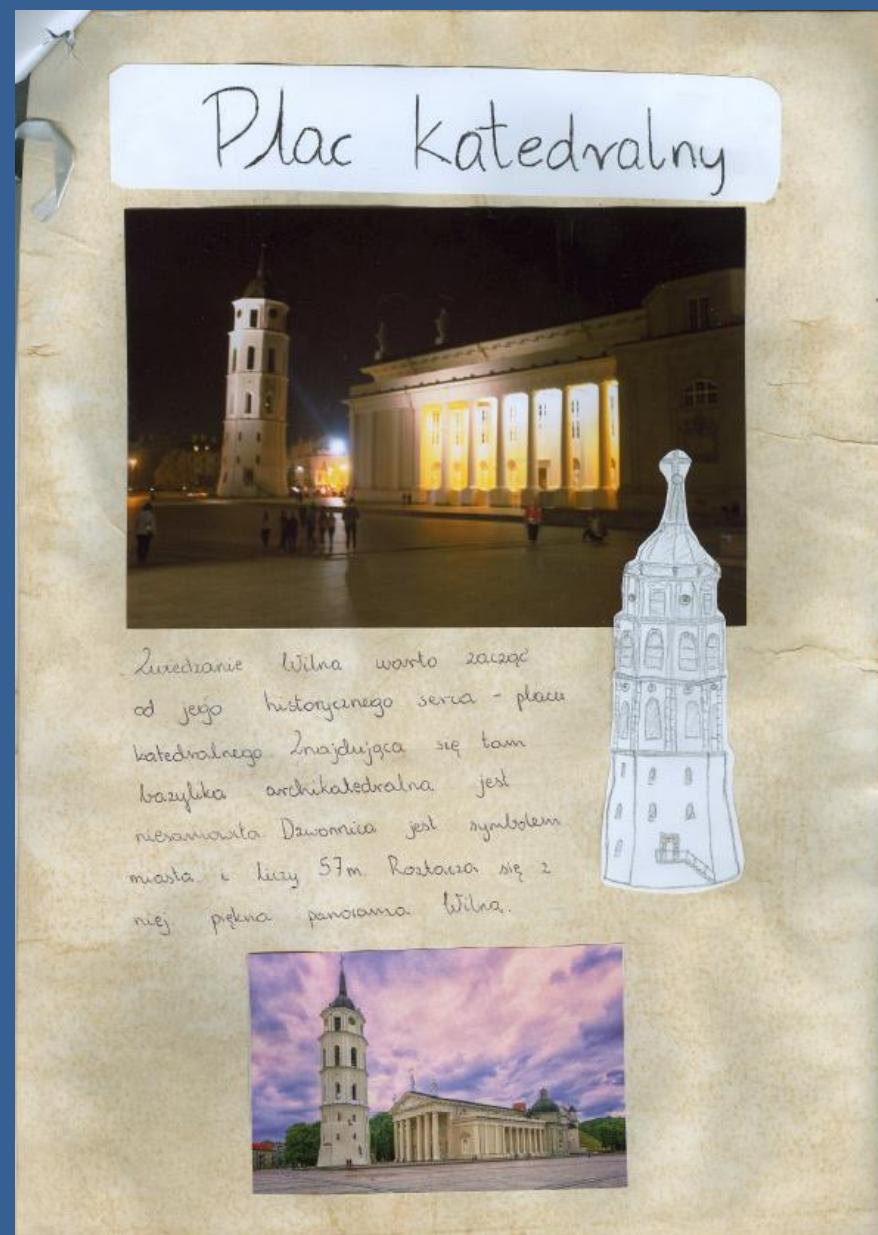
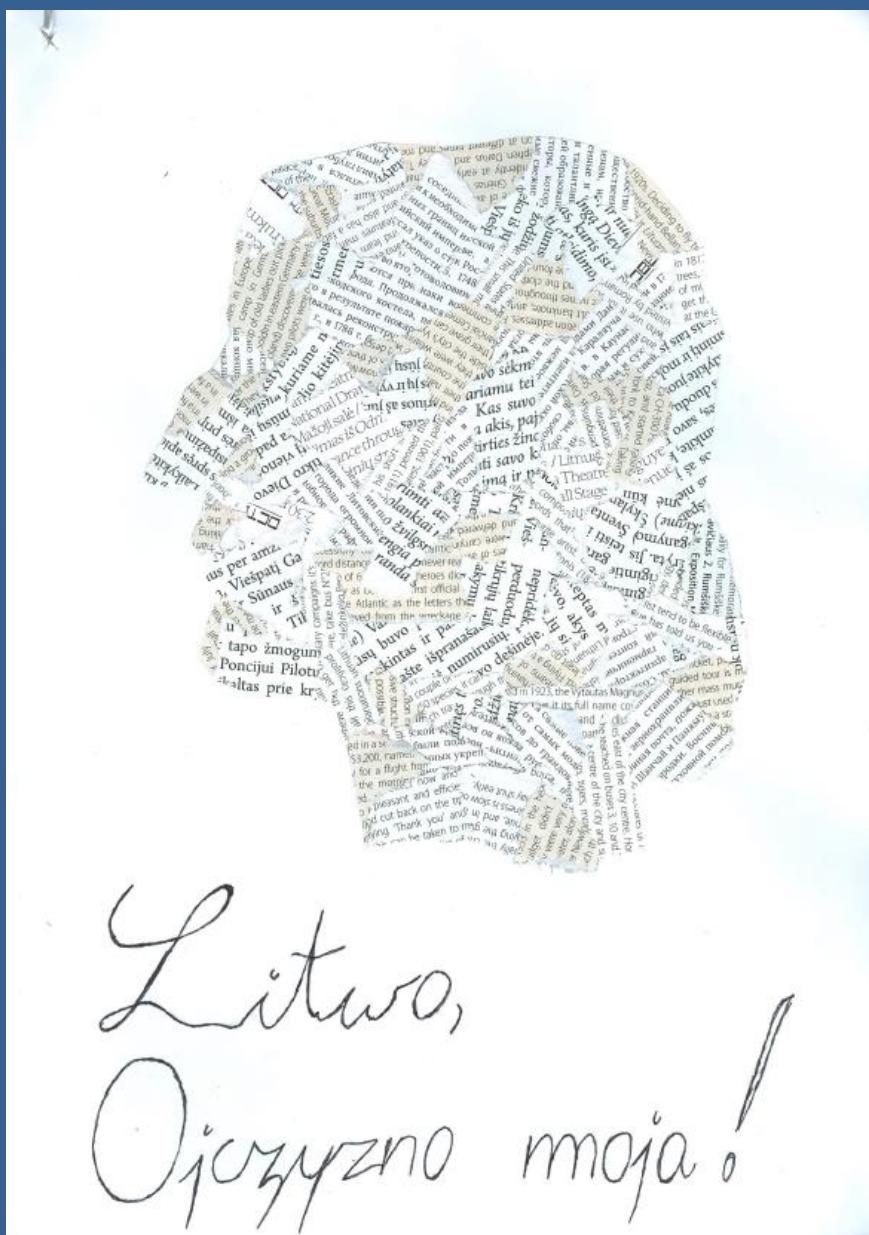

Zamek w Kownie

ruiny zamku zbudowanego w okresie
połowy XIV wieku i rozbudowanego
w XVI wieku usytuowanego w „międzyzamku”
u ujścia rzeki Wilii do Niemna

Maria Suchonek
Dominika Kulak
Izabella Zagórowska

Pomnik Adama Mickiewicza

Kilkadziesiąt metrów za Muzeum A. Mickiewicza dochodzimy do Kościoła św. Anny i Bernardynów, gdzie na małym skwerze nad Wilgą stoi pomnik wiecerza. Rzeźba została zaprojektowana przez Gedyminę Jakubovitą i odsłonięta w 1984.

Muzeum A. Mickiewicza

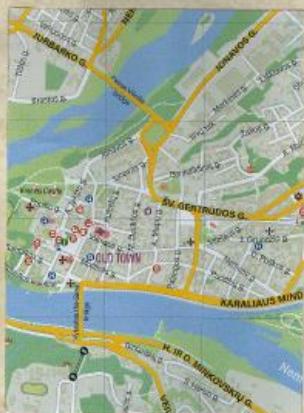

Idąc od placu katedralnego ulicą Zamkową w stronę Ostrej Bramy, skręcamy w lewo w zaułek Bernardyński. Przy końcu uliczki, pod numerem 11 znajduje się muzeum Adama Mickiewicza.

To tam mieszkał od Wielkanocy do czerwca 1822 r. i tu stworzył poemat „Gajancę”

Ratusz

Ratusz jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych obiektów w Kownie. Pierwszy mieszkaniec nazywany jest „Białym Łabędziem”. Mieści się on przy placu Ratuszowym. Jego wieża ma 53 metry wysokości.

Ostra Brama

Ostra Brama w Wilnie jest znana na całym świecie z dwóch powodów. W pierwszej kolejności dzięki cudownemu obrazowi Matki Boskiej wystawionemu w kaplicy. Ponadto uważa się, że w tym miejscu świata miały miejsce cuda.

Kościół św. Piotra i Pawła

Kościół św. Piotra i Pawła w Wilnie jest w naszym okresie jednym z najpiękniejszych obiektów sakralnych jakie do tej pory widzieliśmy. Zewnątrz wygląda nieporonie, jednak jego wnętrza skrywają ogrom detali stworzonych przez najwybitniejszych artystów Baroku.

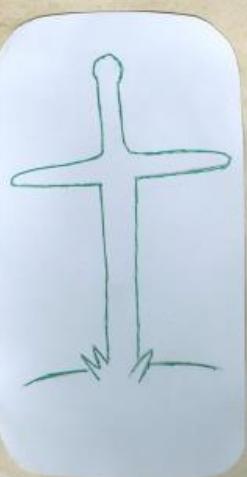
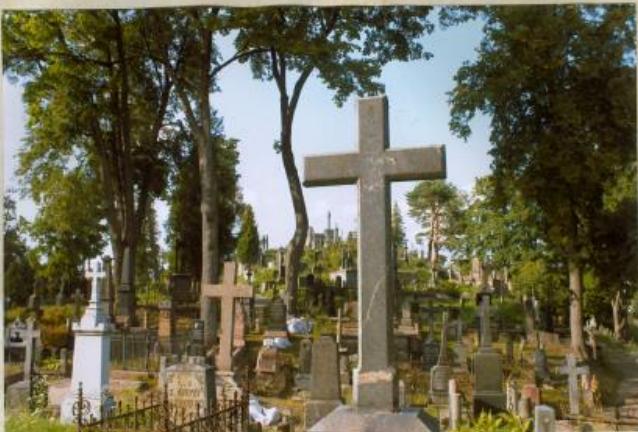
Zamek w Trokach

„Miasto Jezior” to historyczna stolica Litwy. Otorzona legendami, wierszami i wiedzą jeziora przyciąga niesamowitą historią pochodzącą ze średniowiecza. Zamek jest dziś ważnym atrakcją turystyczną.

Cmentarz na Rossie

Wśród wileńskich wzgórz
ocienionych wiekowymi dębami
i sosnami, natykamy się na
niesuwkie stare i piękne cmentarze.
Pochowano tam wiele
znamy i cenionych postaci
historycznych, w tym serce
marszałka Józefa Piłsudskiego

01. 09. 18

—
08. 09. 18

Yarik Iwona
Miguel
Julia Potaniec

PREZENTACJE /PREZENTAĴOJ /SKAIDRÈS

Adomas Mickevičius

Adam Mickiewicz

Vaiva Šafranavičiūtė

A.M. mintys

- Reikia ko nors daugiau negu talentas suprasti dabarčiai, kažkuo daugiau negu genijus numatyti ateičiai, ir taip lengva aiškinti praeitj.

A.M. mintys

- Jžvelgti tai, kas vyksta staiga nušvitus sąmonei, yra meno pagrindas.

A.M. mintys

- Kas nebuvo žmogus niekados, tam žmogus ir padėti negali.

Akermano stepės

AKERMANO STEPĖS

Aš įplaukiau j erdvę sauso okeano.
Vežimas tartum laivę žalumynuos narsto;
Tarp ošiančių bangų, kur žiedus srautais žarsto,
Iriuosi pro salas raudonojo bužano.

Tamsa tirštėja, niekur kelio nė kurhano.
Žvelgiu j dangą, ieškau žvaigždžių, mūs vedėjų;
Ten šviesiame ūke Aušrinė suspindėjo?
Tai blizga Dnestras, švinta ugnys Akermano.

Palaukim!.. Kaip tylu... Girdėt, kaip gervės traukia.
Né sakalo akis jų ten nežiūrėtų.
Girdžiu, kaip žogas smilgoj supasi iš lėto,

Kaip krūtine slidžia žaltys per žolę braukia.
Įsiklausau tyloj... Išgirst ausis galėtų
Balsus iš Lietuvos. Važiuokim, nieks nešaukia.

STEPY AKERMAŃSKIE

Wpływałem na suchego przestwór oceanu,
Wóz nurza się w zieloność i jak łódka brodzi,
Śród fali łąk szumiących, śród kwiatów powodzi,
Omijam koralowe ostrowy burzanu.

Już mrok zapada, nigdzie drogi ni kurhanu;
Patrzę w niebo, gwiazd szukam, przewodniczek
łodzi;
Tam z dala błyszczący obłok - tam jutrzenka
wschodzi;
To błyszczący Dniestr, to weszła lampa Akermanu.

Stójmy! - jak cicho! - słyszę ciągnące żurawie,
Których by nie dośćgły źrenice sokoła;
Słyszę, kiedy się motyl kołysa na trawie,

Kiedy wąż śliską piersią dotyka się zioła.
W takiej ciszy - tak ucho natężam ciekawie,
Że słyszałbym głos z Litwy. - Jedźmy, nikt nie woła.

Pozostałe prezentacje
znajdują się na :
<http://www.cem.info.pl>

Alijaj prezentajoj estas en:
<http://www.cem.info.pl>

PIEŚŃ FILARETÓW / KANTO DE FILARETOJ /FILARETŲ DAINA

GLOSO

Adam Mickiewicz napisał prawdopodobnie w 1820 r. wiersz „Pieśń Filaretów” pod znaną melodię, co stało się hymnem Towarzystwa Filaretów. Była to studencka organizacja o charakterze naukowym, lecz działała bez pozwolenia rosyjskich czynników władzy. W 1823 r. została zdemaskowana jako niebezpieczne ugrupowanie polityczne i oskarżona o „szerzenie nierożądnego narodonalizmu polskiego”. Policja carska aresztowała 50 osób, m.in. Mickiewicza, który w tym czasie mieszkał w Kownie, gdzie był nauczycielem języka polskiego w gimnazjum pojezuickim. Proces filaretów był groteską z prawnego punktu widzenia, bez sądu i obrońców. Jedyną stroną byli oskarżyciele, którzy wydali wyrok. Aresztańcy zostali skazani na wygnanie w głąb cesarstwa rosyjskiego z dożywotnim zakazem powrotu na tereny etnicznie polskie. W fikcyjnym procesie ważnym „corpus delicti” okazała się „Pieśń Filaretów”.

Zadałem sobie trud przełożenia pieśni na esperanto specjalnie na spotkanie młodzieży polskiej i litewskiej w ramach projektu „Erasmus+”, realizowanego przez Halinę Komar i Aidę Čizikaite. To spotkanie wydało mi się, chwalebnym pomysłem, szczególnie dlatego, że odbywa się pod hasłem „Adam Mickiewicz poeta obojga narodów”, które nawiązuje do historycznej nazwy Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Ustaliliśmy, że „Pieśń Filaretów” będzie wykonywana po polsku przez Polaków, po litewsku przez Litwinów oraz po esperancu przez wszystkich.

Starałem się przełożyć treść możliwie najbliższą oryginałowi. Lecz musiałem uwzględnić fakt, że chodzi o piosenkę, co znaczy, że tekst powinien być łatwy do śpiewania. Tłumaczyłem pod nuty muzyki, usiłując zachować rytm, akcenty oraz w miarę możliwości – rymy, co powinno usprawiedliwić mnie za to, że treść mojego przekładu niekiedy odbiega od oryginału. Niektóre wersy wręcz dosłownie odzwierciedlają sens podany przez poetę, np *Byś bawił się jak Greki, a jak Rzymanin bit,* lub *Mierz siły na zamiary, nie zamiar według sił,* lub *Pierwiastek słodczy z lubych wyciągnąć ust.*

W ostatniej zwrotce pozwoliłem sobie na zamierzoną „licencję poetycką”. Mickiewicz kończy swój tekst aluzją do śmierci. Wydało mi się, że taka konkluzja nie pasuje do młodzieżowego eventu. Ostatni werset zaczerpnąłem z frazeologii esperanckiej: *A nasze dzieło będzie kontynuować filarecka brać.* Ten werset nie powinien znaleźć się w ewentualnej antologii twórczości Adama Mickiewicza w języku esperanto.

Adam Mickiewicz z Tomaszem Zanem, z którym i grupą przyjaciół jeszcze w czasie studiów w 1817r. założył Towarzystwo Filomatyczne. Z czasem przekształciło się ono w spiskową organizację narodowo-patriotyczną.

Autorka: Severija

GLOSÓ

Mickiewicz kiel 18-jara studento de la Vilna Universitato verkis la supran poemon por la societo de Filaretoj. Ĝi iĝis ilia himno. Filaretoj estis sciencia studenta organizaĵo, kiu agis sen formala permoso de rusaj aŭtoritatuloj. En 1824 ĝi estis dekamuflita kiel danĝera politika grupo kaj akuzita pro “la disvastigado de la malprudenta pola naciismo”. Rusoj arestis proksimume 50 junulojn, inter ili Mickiewicz, kiu tiutempe ne plu estis studento kaj laboris kiel instruisto en Kovno. Okazis groteska proceso kun nuraj akuzantoj, kiuj verdiktis pri ekzilo de ĉiuj akuzitoj en la foran Rusion kaj dumviva malpermesso reveni al la etne pola teritorio.

En la fikcia proceso grava “corpus delicti” montriĝis la Kanto de Filaretoj. Mi decidis esperantigi ĝin por la renkontiĝo de la polaj kaj litovj gejunuloj, iniciatita de Halina Komar kaj Aida Ĉizikajte, kiu ŝajnas al mi laŭdinda ideo, aparte pro tio, ke ĝia bazo estas “Adam Mickiewicz kiel poeto de ambaŭ popoloj”. Respubliko de Ambaŭ Popoloj estis tradicia nomo de la Pol-Litova Unio dum kelkaj jarcentoj. Ni inerkonsentis, ke la Kanto de Filaretoj” estos plenumata pollingve de la pola grupo, litove – de litovoj, kaj Esperante de ĉiuj. Mi ne tradukis la tuton, ke ĝi ne estu tro longa kaj teda. Ankaŭ mi iam mildigis la “polan malprudentan naciismon”.

Mi klopojis traduki laueble proksime al la originala poemo, sed embarsigis min la fakto, ke temas pri kanto. Do necesas, ke la teksto estu flue kantebla. Mi tradukis sub la muziknotojn, provante gardi ritmon, akcentojn kaj laueble rimojn. Lau tiu ĉi vidpunkto la tradukajo estas defendebla, sed ĝi foje deflankigas de la originala senco. Sed ne multe. Kelkaj versoj, fidele respegulas la originalan sencon. Ekzemple: En ludo estu greko, romano en batal’; (mezuri) la forton laŭ la celo, ne celon laŭ la fort’; ekstrakti la dolĉecon el la amata buš’.

Tamen uufoge mi intence misuzis “litentia poetica”. En du lastaj versoj Mickiewicz finas la poemon per aludo al morto. Ŝajnas al mi, ke tia konkludo ne taŭgas por la planita aranĝo inter gejunuloj. Mi proponos: Nian sulkon plu fosos la filareta fratar’. La unua peko estas renversi la morton en la vivon, la dua - prišteli la pure Esperantan frazeologion. Mi uzis ĝin, supozanto, ke “ni fosu nian sulkon” jam funkciias sendepende de prof. Cart.

Roman Dobrzyński 2018

Adam Mickiewicz
(trad. Roman Dobrzyński)

KANTO DE FILARETOJ

**Je viv’ ni tosti volas, logas nin ora pokal’.
La vivo estas sola neripetebla bal’.
Ĝi pasu kun felico en amikara rond’,
Sen sufer’ kaj malriĉo en la cetera mond’. (2x)**

**Vivu gepatra lingvo! Bongustu litva med’!
Sonu la kant’ popola ĉe familia bufed’!
Antikva biblioteko saĝas per jena moral’:
En ludo estu greko, romano - en batal’. (2x)**

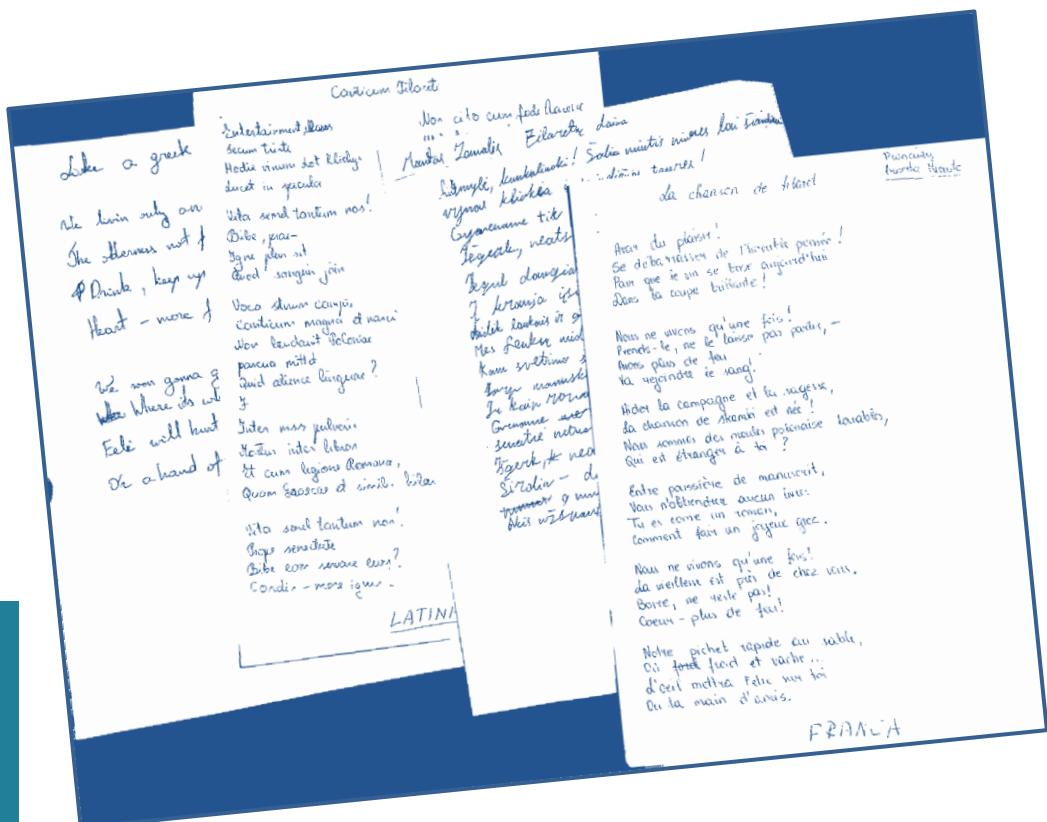
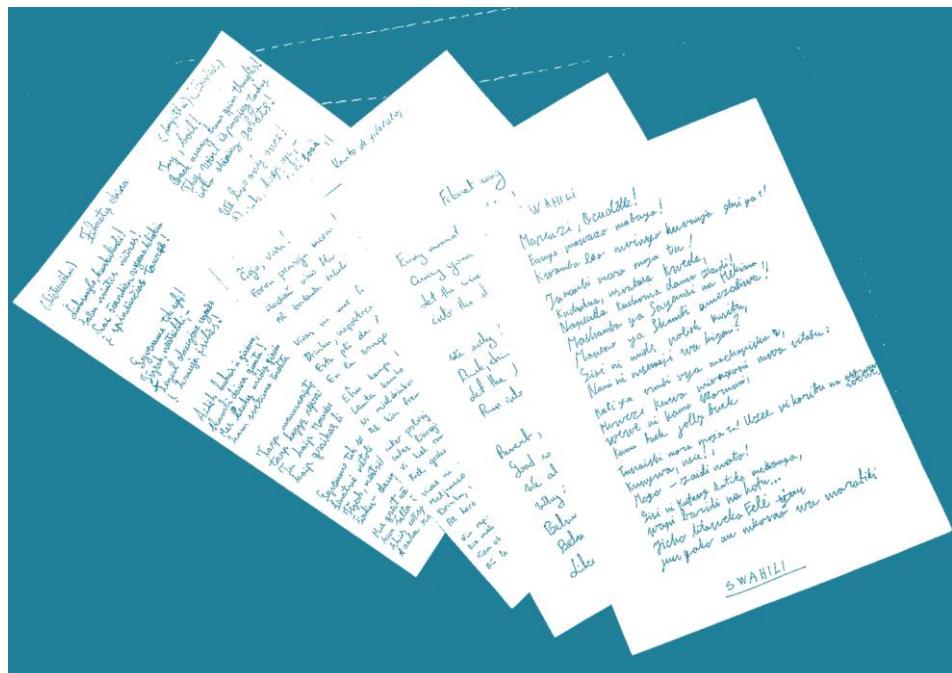
**Alkemiisto serĉas la ŝtonon de la saĝ’,
Strebas ekstrakti oron el metala miksaĵ’.
Vera saĝul’ scipovas, sen alkemia fuŝ’,
Ekstrakti la dolĉecon el la amata buš’. (2x)**

**Ignoru mezurilojn! Lasu mezuri al sort’
La forton laŭ la celo, ne celon laŭ la fort’.
Ĉar kie flamas koroj, skaloj ne gravas plu.
Pro publika laborego unu pli grandas ol du. (2x)**

**Ni tostu por la ĝojo! Logas nin ora pokal’.
Mallongas homa vojo, baldaŭ finiĝos la bal’.
Dum sango malpli varmos, kaj blankiĝos har’.
Nian sulkon plu fosos la filareta fratar’! (2x)**

LITEWSCY UCZESTNICY PROJEKTU PRZETŁUMACZYLI PIEŚŃ FILARETÓW NA RÓŻNE JĘZYKI.

Tłumaczenie na:	Tytuł	Autor
esperanto	Kanto de Filaretoj	Roman Dobrzyński (Warszawa)
esperanto	Kanto de Filaretoj	Severija Marija Banaityte (Wilno)
esperanto	Kanto de Filaretoj	Jogaile Čojute (Wilno)
angielski	Filomat song	Liudovikas Medzevičius (Kowno)
angielski	Filomat song	Kristupas Krušna (Kowno)
angielski	Filaret song	Rasa Vaznelyte (Kowno)
łotewski	Filareta diesma	Karolis Dilba (Wilno)
łaciń	Canticum Filaret	Davydas Munius (Możejki)
francuski	La chanson de Filaret	Ernesta Mičiute (Możejki)
hiszpański	Canción de Filaret	Atene Urbonaite (Kowno)
hawajsku	Ke mele a Filaret	Emile Užtupaite (Kowno)
swahili	Wahili	Mantas Zamalis (Kowno)
rosyjsku	Pesnya Filaretov	Rokas Jodka (Kowno)

Adam Mickiewicz.

Tłumaczenia „Pieśni Filaretów” Adama Mickiewicza oraz teksty innych
utworów uczestników projektu, które powstały na warsztatach na Litwie, są
zamieszczone na: <http://www.cem.info.pl/>.

Tradukoj de „kanto de Filaretoj” de Adam Mickiewicz kaj aliaj tekstuverkoj
kiujn kreis partoprenantoj de la projekto estas en: <http://www.cem.info.pl/>.